De Zuid-Afrikaan

VEREENIGD MET DE VOLKSVRIEND.

DEEL 46. KAAPSTAD, ZATURDAG, 4 SEPTEMBER, 1875. No. 4,132.

SMUTS & HOFMEYR,

No. 11,

KASTEELSTRAAT, KAAPSTAD,

DRUKKEN Brochures, Boeken, Circulaires, Rekeningen, Doop-, Lidmaten-, en Huwelijks Registers, Doodbriefjes Adres Kaartjes, Bezigheid Kaartjes, enz., enz.

☞ *Orders van Buiten worden met spoed en egen billijke prijzen ten uitvoer gebragt.*

De Zuid-Afrikaan en Volksvriend

DE Inteekening op dit blad is in de Stad £1 11s. en in de Buitendistrikten £2 per jaar, *vooruit betaalbaar*. Aan elken inteekenaar worden twee volle bladen per week toegezonden.

☞ **Zij die voor het Blad wenschen te bedanken moeten drie maanden vooruit kennis geven van hun voornemen.**

100 Uitmuntende Paarden en Ezels, 2 tot 6 jaren, in goede conditie en meest allen geleerd, waaronder
8 Paar Blaauw Schimmels
9 „ Bruine
3 „ Vossen
7 Gedresseerde Rijpaarden
1 Opregtgeteelde tweejarige Racer, winner op de Beaufort Races.
53 Ezels, Jonge Paarden en Merries.

Op Maandag, 6 Sept. a.s.,

ZULLEN de ondergeteekenden opgemelde Paarden en Ezels publiek doen verkoopen aan Klapmuts Station.—Zij zijn allen ingekocht in de Hantam en Beaufort districten, door de welbekende Paardenkenners, de heeren,

A. J. F. DU TOIT, en
J. A. VAN DIJK.

Paarl, 24 Aug. 1875.

J. S. Marais & Co., Vendu Adms.

DE VERKOOPING VAN

55 Extra Vette Slagtossen
12 do. Jonge Ossen en
25 do. Slagt Koeijen,

DIE zou geschieden op DINGSDAG, den 31sten Augustus, heeft niet kunnen plaats vinden daar het Vee onvermijdelijk op weg is vertraagd; en zal nu gehouden worden uit de Kraal van den Heer J. D. RETIEF, te Wellington, op

Maandag, 6 September,

wanneer de ossen en Koeijen zeker zullen present zijn.

J. C. VAN DER MERWE.

J. F. Pentz & Co., Afslagers.

1200 Extra Vette Schapen en Bokken.

DOOR den Ondergeteekende pas opgebragt, zullen

Op Maandag, den 6 Sept.,

verkocht worden te Klapmuts Station.

De Schapen en Bokken zullen zeker present zijn.

J. A. MOSTERT.

Paarl, 3 Sept. 1875.

600 Extra Vette Schapen, en 50 Do. do. Bokken,

ZULLEN verkocht worden te WELLINGTON, op

Maandag, 6 September,

met zorg opgebragt door

J. N. DE VILLIERS, P.zn.

J. G. Steytler, G.zn., Afslager.

WELLINGTON.

20 Goeg steelde Aanteelbeesten,

BESTAANDE UIT

KOEIJEN MET EN ZONDER KALVEREN,

ZULLEN verkocht worden op de Maandelijksche Commissie Verkooping van den heer STEYTLER, welke zal plaats vinden

Op Dingsdag, 7 Sept. aanst.

J. H. MALAN.

BEVALLEN, van een zoon, de geliefde echtgenoote van Ds. J. W. Louw.

Wepener, 21 Augustus 1875.

30 Goedgedresseerde Ezels,

VAN 4 TOT 6 JAREN OUD.

Op Woensdag, 8 Sept. a.s.,

ZAL de Ondergeteekende Publiek doen Verkoopen, uit de Marktkraal te Wellington, bovengemeld getal uitgezochte Ezels, geschikt voor zwaar werk. Zij zullen zeker present zijn.

D. W. MALAN, C. W.zn.

Paarl, 26 Augustus 1875.

De Villiers, Faure & Co., Afslagers.

70 Slagt- en Trekossen
2 Zeer fraaije Muilezels
2 Karpaarden
1 Rijpaard.

BOVENGEMELDE OSSEN enz. worden met zorg opgebragt door den Ondergeteekende en zullen publiek worden verkocht uit de Marktkraal te WORCESTER, op

Woensdag, 8 Sept., 1875,

's Morgens ten 10 ure.

L. S. ERASMUS.

Worcester, 25 Aug., 1875.

De Vos & Theron, Vendu-Adms.

Jaarlijksche Verkooping.

12 Gedresseerde Licht- en Roodbruine Paarden, 2 en 3 jaren oud
30 Jonge Paarden, 2 en 3 jaren oud
20 Gedresseerde en Ongedresseerde Ezels, 2 jaren oud
140 Jonge Ezels.

Op Woensdag, 8 Sept. a.s.

'S MORGENS TEN HALF TIEN URE,

ZULLEN bovengemelde PAARDEN en EZELS Publiek worden Verkocht, uit de Marktkraal te Wellington.

De PAARDEN en EZELS zijn ingekocht te "Potberg" en wel de aandacht van Liefhebbers waardig.

☞ Geen een zal uit de hand verkocht worden.

E. C. HAMMAN.

Wellington, 9 Augustus 1875.

J. FRED. PENTZ & Co, Afslagers.

N.B.—Het uur der verkooping is veranderd tot half tien ure.

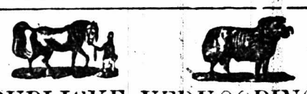

PUBLIEKE VERKOOPING

TER PLAATSE

"HARTBEESTKLOOF,"

alias "DE KOPJES,"

DISTRIKT PIQUETBERG,

OP

WOENSDAG,

Den 29sten September, 1875,

DE Ondergeteekenden, daartoe behoorlijk gelast door de Wed. G. E. KELLERMAN, zullen alsdan publiek verkoopen, de Losse Goederen behoorende tot den Boedel van haren overleden Echtgenoot, bestaande in—

13 Trek- en Slagtossen, 20 Aanteelbeesten, waaronder goede Melkgevende Koeijen, 10 Paarden en Ezels, 16 Varkens, 300 Schapen en Bokken, 2 Wagens, 2 Karren, 2 Dubbele-voor Howard's Ploegen, 2 Enkele-voor do., 43 Veizakken, 2 Eggen, 2 Span Tuigen, 2 do. Jukken kompleet. Verder, HUISRAAD, en den te Velde staanden Oogst van 6½ Mud Koren, 13 Mud Haver en 1½ Mud Rog.

Ververschingen zullen worden verschaft.

DE LINT & RETIEF, Afslagers.

Vendukantoor, Piquetberg,
17 Augustus, 1875.

EEN SPAN

UITMUNTENDE EZELS,

TE KOOP BIJ

H. W. GIRD.

Olifantsfontein.

Uit de Hand te Koop,

Een Span uitmuntende EZELS, geschikt voor Transport
3 Jonge EZELS.

G. F. BRAND.

Paarl, 30 Augustus 1875.

PUBLIEKE VERKOOPING

Op Dingsdag, 7 September,

ZAL op het Dorp PIQUETBERG publiek worden verkocht:—

Een Stuk GROND, groot 48 vierkante Roeden 47 vierkante Voeten, annex Erf No. 5, gemerkt A, met het daaropstaande Gebouw als Wagenmakers- en Smidswinkel, altoos goed verhuurd, alsmede een Buitengebouw.

Dit eigendom is zeer aangenaam gelegen aan den Zuider-ingang van het Dorp, aan den Publieken Weg, en zeer geschikt voor eenige Bezigheid.

Termen zullen zeer aannemelijk zijn.

R. SWITZER, q.q.
H. SWITZER.

Malmesbury, 24 Aug., 1875.

A. H. Moorrees, Afslager.

Publieke Verkooping

In den Boedel van wijlen den heer JAMES MELVILLE, te Somerset West,

OP DINGSDAG, 14 SEPT.

DE Ondergeteekende zal op bovengenoemden dag laten verkoopen,

Het Kostbare Huisraad,

Bestaande uit Visite-, Eet- en Slaapkamer Meubelen, Glas- en Aardewerk, Keukengereedschap, enz., enz., enz.

Alsmede:—3 excellente Karren, 5 kostbare Trekpaarden, Stellen Tuigen, Varkens, enz., enz.

Wed. S. MELVILLE,
Executrice Testamentair.

Den heer J. J. Hofmeyr, Afslager.

ZELDZAME KANS!!!

VERKOOPING

VAN

KOSTBAAR VASTGOED,

DISTRIKT PIKETBERG,

Op Dingsdag, den 28sten September.

DE Ondergeteekenden, daartoe behoorlijk gelast door de Weduwe en Executrice, van wijlen den heer JOHANNES GYSBERT VAN DER WESTHUIJZEN, zullen alsdan publiek verkoopen op de Plaats zelve.

VASTGOED:

De Plaats genaamd "ADDERLEY," gewoonlijk genaamd "VONDELING," groot 3,025 morgen en 267 vierkante roeden, gelegen omtrent twee uur van het Dorp en een ver van de 24 Rivierbrug, bekend als eene bij uitstek goede Zaai- en Veeplaats, voorzien van sterk loopend Water, van een hecht en sterk Woonhuis en andere Gebouwen, Vruchtboomen van alerlei soort, bijzonder geschikt voor het aanleggen van een Wijngaard. VOORTS:—

DE LOSSE GOEDEREN,

Bestaande in:—125 Schapen en Bokken, 14 Aanteelbeesten, waaronder goede melkgevende Koeijen, 5 Paarden, 6 mud Koren, 1 Paardenwagen, 1 Tentkar, 1 Span splinternieuwe Tuigen geschikt voor Paarden of Ezels, 1 Span gebruikte do., 1 paar Achtertuigen, Ploegen, Graven en Pikken, Zwepen en Stokken, Korenharp, Veizakken, 6 Gebreide Bestevellen, Wagenleeren, Slagijzer, Schroef, Vaten, enz., enz. Voorts,—Eene partij HUISMEUBELEN waaronder 2 Rustbanken, 1 dozijn Stoelen, 4 Tafels, Kisten, nieuw Vederbed, Keukengereedschap, en wat verder ten dage der Verkooping zal worden voorgebragt.

Termen zullen zeer aannemelijk zijn en goede Ververschingen worden verschaft.

DE LINT & RETIEF, Afslagers.

Vendukantoor, Piketberg, September 2, 1875.

FLETCHER & CO.

2, Darling-, en 100, Langemarktstraat.

Bij Aanstelling van Z.K.H. den Hertog van Edinburg.

(OPGERIGT 1844)

Hebben groot genoegen de ontvangst bekend te maken van hunne eerste bezendingen

LENTE- EN ZOMERGOEDEREN,

BESTAANDE uit een buitengewoonen voorraad van alles wat uitgelezen in Patroon en uitstekend in Fabrikaat is, persoonlijk uitgekoken door hunne Londensche Vennooten, de Heeren A. W. en W. H. FLETCHER.

Elk Departement heeft ontvangen

UITGEBREIDE TOEVOEGINGEN

tot deszelfs verschillende Fabrikaten, en de voorraad om uit te kiezen is de uitgebreidste, die zij tot nog toe het genoegen hadden hunnen klanten aan te bieden,

Handel in het Groot en Klein.

Orders van Buiten ontvangen Persoonlijke en Prompte Attentie.

FLETCHER & Co.

Aan Schilders, enz.

L. H. TWENTYMAN & CO.

ONTVANGEN THANS

GEBROEDERS MANDER'S BEROEMD VERNIS,

ALLE SOORTEN, TEGEN ZEER LAGE PRIJZEN,

Alle soorten van VERWEN, drooge en gemengde,

Loodwit	Gekookte Olie
Menie	Blauwe do.
Puimsteen	Limpzwart
Verwkwasten	Vochtdroogers.

Vensterglas, alle grootten, 9 x 7 tot 30 x 24.

Langemarktstraat.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

HUISRAAD,

TE WELLINGTON.

Op Zaturdag, 11 Sept. a.s.,

ZAL Mejufv. de Wed. wijlen den Heer G. J. ROUX, aan hare Woning, in dit Dorp, publiek laten verkoopen het volgende

HUISRAAD EN RIJTUIGEN,

bestaande in

3 Cederhouten Aanzettafels, 2 Dozijn Stoelen, 1 Bureau, 1 Stinkhouten Ledekant, 1 Ronde Tafel met Kleed, Katels, Wasch-, Kleed- en andere Tafels, 2 Stoepbanken, enz., enz.

ALSMEDE:

1 Kapkar op Veeren,
2 Open Karren, 1 Paar Tuigen,
1 Half Legger met extra Ouden Wijn,
2 Halfamen, 2 Ankers, 1 Rozijnketel,
1 Groote Schaal met Gewigten, 1 groote Scheepszeil, 1 extra Trekzaag, gezaagde Denneplanken, 1 Naaibank, 1 Kajatenhouten Watervat, 1 lange Ladder, enz., enz.

VOORTS:

Bijlen, Ploegen, Kannen, enz., en hetgeen verder zal worden aangeboden.

J. G. Steytler, Vendu Afslager.

WELLINGTON.

DE Ondergeteekende, besloten hebbende zich ter woon naar Prins Albert te begeven, zal,

Op Dingsdag, 14 Sept. aanst.,

Publiek laten verkoopen,

Zijn aangenaam en suffisant gebouwd HUIS en ERF, gelegen in de Bainstraat, te Wellington, met ALLE SOORTEN VAN HUISRAAD, als Ledikanten, Kasten, Stoelen, Tafels, enz.

Het Huis is stellig een van de best gebouwden in het Dorp, met LEIJEN DAK, en in kompleten staat van reparatie, heeft een fraaijen Tuin, vele soorten Vruchtboomen, en een Wijngaard, en is volop van WATER voorzien,

De Eetkamer, Voorkamer en andere Kamers hebben Kajatenhouten Fransche Vensters, Planken Vloeren en Zolders, een ruime Keuken met Hotplate, Wijnkelder, Stal, en Hoenderhok. Het is wel eene inspectie waardig, en kan als eene zeer respectable en koele Woning gerecommandeerd worden.

J. S. MALAN.

Wellington, 30 Augustus 1875.

J. G. Steytler, G.zn., Vendu-Afslager.

Waarschuwing.

DAAR men getracht heeft, het publiek te Kaapstad en elders te misleiden door den verkoop van een vervalscht artikel, onder den naam van "VICTORIA EMBROCATION," zoo berigt de maker aan de ingezetenen der Westelijke Provincie, dat het *echte* Smeersel enkel aan de heeren J. T. Pocock & Co., Apothekers te Kaapstad, ten verkoope verschaft wordt.

Glen Avon, Somerset Oost,

WEGGERAAKT.

OP DEN 17 AUGUSTUS, van den weg tusschen Klapmutsrivier en de Paarl EEN ROODE AFRIKAANSCHE BUL, 2 jaar oud. Schutmeesters of anderen, bij wie de Bul aankomt, gelieve daarvan kennis te geven aan den heer A. B. DE VILLIERS Afslager, Paarl of aan den ondergeteekende, door wien kosten zullen betaald worden.

H. L. PEPLER.

Franschhoek, 2 Sept. 1875.

MUSICALE SOIREE.

Philharmonische Vereeniging.

DE LEDEN dezer Vereeniging zullen op WOENSDAG AVOND, den 8sten dezer, een Musicale Soiree geven in "the Ladies Seminary Hall," Marktplein, Paarl.—Toegangkaartjes 3s. elk; verkrijgbaar bij de heeren A. D. J. VAN BLERK, A. C. DE VILLIERS, A.M.zn., en aan het Postkantoor.

Deuren open te 7 uur, aanvang te nemen ten half 8 uur.

J. S. DE VILLIERS, A.M.zn.,
Hon. Sec.

Paarl, 2 September, 1875.

HEDEN werd mij door den dood ontnomen, na kort te voren moeder geworden te zijn, mijne geliefde Echtgenoote HILLETJE GERTRUIDA DU TOIT, in den ouderdom van bijna 24 jaren. Zij is juichende de eeuwige rust ingegaan die er blijft voor het volk van God.

CHRISTIAAN JOHANNES NOLTE.

Zoutrivier, Riebeek West,
Augustus 21, 1875.

OVERLEDEN te Robertson, op den 28sten Augustus, in den ouderdom van 8 maanden en 20 dagen, ons teedergeliefd dochtertje, ANTOINETTE HELENA.

A. McGREGOR, V.D.M.
E. A. ROBERTSON.

STEYTLER'S

Maandelijksche Commissie Verkooping

TE WELLINGTON.

OP bovengemelde Verkooping, die zal plaats hebben op

Op Dingsdag, 7 Sept. aanst.,

zullen worden verkocht alle soorten van Huisraad, een IJzeren Ledekant, bijkans nieuw, Wasch-, Kleed- en andere Tafels, Rotting en andere Stoelen, Glas- en Aardewerk, Keukengereedschap, enz., enz., enz.

Negotiewaren:

Klaargemaakte Kleederen, Breiskengoed, Hemden, Kousen, Sokjes, Linnen, Flannel, Wollen, Dekens, Chitz, Voerchitz, Tabbardsgoed, Geruit, Bedde Tijk, Zadels en Toomes, Halters, Graven en Pikken, enz., enz.

Smeerwaren:

20 Zakken Extra Koffij, Rijst, Suiker, Kaas, Zeep, Kaarsen, Dadels, enz., enz., enz.

OP de Maandelijksche Commissie Vendutie van den heer STEYTLER, te worden gehouden

Op den 7den September,

te WELLINGTON, zal ZONDER RESERVE aan den hoogsten bieder worden verkocht

Een Opregtgeteelde Ezelhengst,

groot, sterk en wel gevormd, gefokt door den opregten Franschen Ezelhengst alhier voor eenige jaren ingevoerd. Het dier is de aandacht van veeteelers wel waardig.

Op dezelfde Vendutie zal worden verkocht

EEN LIGTE PHAETON

voor een klein paard, zeer geschikt voor het gebruik van oude menschen, en vooral voor lieden die dikwijls van Wellington naar de Paarl gaan. Zoo goed als nieuw.

PUBLIEKE VERKOOPING

TER PLAATSE

"AFGUNST,"

Verloren Vallei, Piquetberg,

Op Donderdag, 21 Oct., 1875.

DE Ondergeteekenden, daartoe behoorlijk gelast door den Heer PIETER DANIEL KRIGE, die zich gedeeltelijk van zijne boerderij wenscht te ontdoen, als hebbende de noodige schikkingen gemaakt tot het oprigten van eene Handelsbezigheid op de plaats WITTE DRIFT, zullen alsdan publiek verkoopen:—

80 Aanteelbeesten van goed ras, waaronder goede melkgevende Koeijen,
14 Gedresseerde jonge Ossen, 2 jonge Namaqua Bullen,
4 Merries (gedresseerd), 2 jonge Paarden,
1 Extra Rijpaard, Zadels en Toomen,
1 Paardenwagen compleet, 1 span Tuigen,
2 Span Jukken, Riemen en Stroppen, 1 Open Kar op Veeren, 2 Ploegen, 10 Knapzakken, 20 Mudzakken, 6 Bestevellen, 4 Vaten, 2 Halfaams en ander Boerderijgereedschap. Alsmede 2 Enkel-loop Geweren, eene fraaije Piano, een Dinner-Servies, enz., enz., enz.

Ververschingen zullen verschaft worden.

DE LINT & RETIEF,
Afslagers.

Vendukantoor, Piquetberg,
26 Aug., 1875.

N.B.—Inmiddels zal de Heer KRIGE aanteekeningen ontvangen voor de huur van de plaats "Afgunst" voor 2 of 3 jaren.

High Sheriff's Office.

High Sheriff's Office, Cape Town,
2nd September 1875.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Richmond.

ALEXANDER THOMSON versus ZWARTBOY VAN LEEUW.

On Saturday, the 18th of September, 1875, at 10 o'clock a.m., at Richmond,—1 Buckwagon, 14 Oxen.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

Kantoor van den Baljuw,
2 September 1875.

IN Executie van Gewijsde van het Hoog Geregtshof, in de hierondergemelde Zaak, zal de volgende Verkooping plaats hebben:—

Afdeeling Richmond.

ALEXANDER THOMSON versus ZWARTBOY VAN LEEUW.

Op Zaturdag den 18den September 1875, des voormiddags ten 10 ure, te Richmond,—1 Bokwagen, 14 Ossen.

PERCY VIGORS Baljuw.

BAZAAR

VAN HET

Paarlsche Gymnasium.

OP WOENSDAG, 15 September aanstaande, zal in het Gebouw van het Paarlsche Gymnasium de gewone JAARLIJKSCHE BAZAAR gehouden worden.

Giften zullen met dank ontvangen worden door Mejufv. de Wed. G. W. A. VAN DER LINGEN, Mejufv. S. J. DU TOIT, Mejufv. STIGLINGH, Mejufv. KLERCK, en Mejufv. A. B. DE VILLIERS.

De opbrengst der Verkooping zal strekken tot de *Opvoeding van Arme Kinderen en het Onderhoud van het Instituut.*

Er zal eene groote verscheidenheid van nuttige Artikelen op den dag der Bazaar verkocht worden.

De Bazaar zal ten half 10 ure geopend en gedurende den Avond voortgezet worden.

De Overveiling begint ten 3 ure, p.m.

Publieke Verkooping

VAN

KOSTBAAR VASTGOED,

Paarden, Rijtuigen,

NEGOTIEWAREN, ENZ.,

TE

SOMERSET WEST.

DE Ondergeteekende, voornemens zijnde zich ter woon te Mosterdbaai te begeven, alwaar hij onlangs Eigendommen gekocht heeft, zal dientengevolge publiek laten verkoopen, op

Maandag, 6 September a.s.,

TE WETEN,

1. Zekere **Twee Huizen en Erven**, gelegen in de Kerkstraat, te Somerset West, in de nabijheid van de Groote Kerk. Ieder huis bevat groote en luchtige Kamers, Keuken, Diepsels, enz. De Grond is beplant met verschillende Vruchtboomen, en de stand is uitmuntend geschikt voor eenigen handel.

2. Zekere **Vier Erven** met een sterk gebouwd HUIS van 100 voeten lang daaropstaande, zijnde Lots No. 4, 5, 6 en 7, in Blok 6, zijnde gelegen aan de onderzijde van de Kerk, groot 1 Morgen en 25 kwadraat Roeden. De Grond is mede beplant met een assortiment Vruchtboomen, en bezaaid met Garst en Haver, en geschikt voor eene Struisvogelboerderij.

LOSSE GOEDEREN, als;

Twee Extra Goede Trek- en Rijpaarden, een Kapkar op Veeren, Tuigen, Negotiewaren, enz en meer andere Goederen, te veel om te melden.

J. P. GORDON.

Somerset West, 16 Augustus, 1875.

J. WEGE, Afslager.

PUBLIEKE VERKOOPING

TE

Kleinfontein, afd. Clanwilliam.

DE Ondergeteekende heeft last ontvangen van de Executrice en de Executeuren des Boedels van wijlen den Heer BAREND VAN ZIJL, Sr., publiek te laten verkoopen op

Donderdag, 30 Sept., 1875,

Al de LOSSE GOEDEREN tot bovengemelden Boedel behoorende, bestaande uit:

1 Paardenwagen kompleet, 1 Ossenwagen, 1 Kar, 2 Span Tuigen kompleet, 1 Span Zwingels, 1 Span Jukken met Touw, 1 Span Riemen en Stroppen, 3 Zweedsche Ploegen, 1 Snijmachine, 1 Paardenmolen kompleet, 21 Wagenspaken, 1 Stinkhouten Plank 80 voet, Cederhouten do., 30 Knipsakken. 1 Lot Gebreide en Ruwe Beestenvellen, 1 Lot Graven en Pikken.

VEE:

300 Schapen, waaronder Slagtschapen vij., 240 Bokken, onder welke groote Kapaters, 7 Trekossen, 6 Aanteelbeesten, 1 Ezel, 3 Aanteelpaarden, 5 Varkens.

KELDERGEREEDSCHAP:

1 Brandewijnsketel, Kuipvaten, Halfamen en andere Vaten.

SMIDS EN TIMMERMANSGEREEDSCHAP:

1 Blaasbalg, 1 Aambeeld. Hamers, Tangen, 1 Timmermansschroef. Zagen, Schaven, Bijtels, Boren, enz.

HUISRAAD,

Zoo als Kasten, Kisten, Ledekanten, Katels, Vederen Bedden, Tafels, Rustbank, Stoelen, Schotels, Borden, Messen, Vorken, Lepels, 1 Huisklok, Ketels en Comforen, enz.

KEUKENGEREEDSCHAP:

Potten, Pannen, Roosters, en wat verder op den dag der verkooping aangeboden zal worden, te veel om te melden.

Vendu-Kantoor, Klein Valei,
Clanwilliam, 19 Aug. 1875.

G. E. Smit Sr., Vendu-Adms.

De Zuid-Afrikaan.

KAAPSTAD, ZATURDAG, 4 SEPT., 1875.

DE SOMERSETSCHE SUSTENTATIE-VERGADERING.

Wij ontvingen van Somerset West een tamelijk breedvoerig rapport der aldaar gehouden vergadering ter stichting van een Sustentatiefonds in verband met de plaatselijke Ned. Geref. Gemeente. Zelden plaatsten wij een berigt met grooter genoegen. Het getuigt van wakkere activiteit in eene kleine gemeente op welke men soms maar al te geneigd is om als vadsig en levenloos te smalen. Indien sommige der grootere gemeenten zich niet reppen, zullen zij zich verre in de schaduw gesteld vinden door het kleine Somerset West. De voortreffelijke aanspraak door den heer Jan Marais gehouden dient het geheele land door te worden gelezen, als eene wel doordachte en binnen een kort bestek zamengeperste opsomming der argumenten welke voor de stichting van een sustentatiefonds pleiten, hetzij te Somerset of elders. De reeks der door hem voorgestelde en door de vergadering goedgekeurde resolutiес was zoo praktisch als maar zijn kon. Het hangt nu slechts van de gemeente af dezelve wakker ten uitvoer te brengen. Wij merken op, dat eenige der gemeenteleden, met jeugdig vuur bezield, wilden dat dertig welgestelde leden zich dadelijk zouden verbinden om ieder binnen den tijd van tien jaren £100 in 't fonds te storten. De vergadering had bezwaar om te beschikken over de beurzen der welgestelden; maar dat beneemt dezen laatsten volstrekt niet het regt om naar den gegeven wenk te handelen. Het denkbeeld zal mooi geënt worden op de gepasseerde resolutien, indien de gegoeden hunne maandelijksche bijdragen zoodanig regelen, dat ieder hunner binnen tien jaar £100 zal hebben geleverd.

PREEKBEURTEN OP MORGEN.—Groote Kerk: 's morgens, Dr. Robertson; Engelsch, Dr. Robertson; 's avonds, Ds. Luckhoff. Nieuwe Kerk: 's morgens, Ds. Stegmann.—Papendorp, Ds. Luckhoff.

Ds. P. ROUX zal morgen in den ochtend te Wijnberg preken, en 's namiddags te Mowbray.

Ds. MEIRING preekt morgen in de St. Stephens Kerk.

IN DE DUITSCH. EVANGELISCH LUTHERSCHE KERK zal morgen voormiddag ten 10 ure worden gepreekt in de Hoogduitsche en 's avonds ten 6 ure in de Hollandsche taal.

NIEUWE INSOLVENTIE.—Henry Clark, loodgieter, te Grahamsstad, schulden £349 2s. 6d.; tekort £136 18s. 4d.

ONZE AANSTAANDE GOUVERNEUR.—De *Star* verneemt dat óf Sir Bartle Frere óf de heer Froude de opvolger van Sir Henry Barkly zal zijn!

NATUURSPELING.—Te Dutoitspan werd voor eenige dagen een kind geboren zonder vingers of teenen aan den eenen arm of been; doch met een dubbel getal aan de andere.

VASTGOED.—Het eigendom van den heer Kennedy in de Harringtonstraat, Woensdag door den afslager, den heer Hofmeyr, verkocht, haalde £1,376, en dat in den boedel van wijlen den heer J. Rorich, £335.

GRATIE.—De Regering heeft—na zes weken aarzelens—het doodvonnis van den veroordeelden Klaas, van Namaqualand, veranderd in levenslangen dwangarbeid. De misdaad was inderdaad nauwelijks meer dan een strafbare manslag.

PAARL.—Dr. Hofmeyr—wiens echtgenoote alhier nog ongesteld maar aan het beteren is—leverde Donderdag avond in het Gymnasium-gebouw alhier, een verslag van het werk in de gemeente Montagu. Zaal eivol. ZWEerw. preekt morgen ochtend voor Ds. van de Wall, en in den avond voor den Eerw. Kolbe.

GOUVERNEMENTSBENOEMINGEN. — De heeren R. Walker en R. L. Bertram tot Duitsche vice-consuls te Oost Londen en Port Alfred respektievelijk, hangende de ontvangst van H. M.'s goedkeuring; de heer F. S. Murray tot griffier bij het vredegeregt te Port Elizabeth; de heer R. G. Lamb tot distriktsgeneesheer van Uitenhage, in de plaats van wijlen Dr. Sutherland; de heer B. W. Hall tot dito van Oost Londen, in de plaats van Dr. Thompson, die is benoemd tot geneesheer bij het dwangarbeiderstation.

EENE TRANSVAALSCHE UITVINDING.—In den elders geplaatsten brief van onzen Potchefstroomschen correspondent vinden onze lezers beschreven eene kunstige uitvinding van den heer N. J. Eckard,—t. w., een werktuig, dat men 's avonds stelt om op eenig verlangd uur vuur aan te maken, een ketel water te koken, koffij te maken, en vuur weêr uit te doen, en alsdan de slapende huisgenooten tot het drinken te noodigen. Wij wenschen den heer Eckard een ruim debiet toe voor zijne uitvinding. Wanneer laat hij een agentschap te Kaapstad openen?

VREESSELIJKE MISDAAD. — Laatstleden Zaturdag werd voor den Grahamstadschen Magistraat gebragt een Amerikaansche kleurling, John Anderson genaamd, op de beschuldiging van verkrachting te hebben gepleegd op twee kleine meisjes, respektievelijk zeven en negen jaren oud, zijnde dochters van 's mans baas, den heer J. Jamieson, van Sunnyside. De bijzonderheden zijn zoo verschrikkelijk dat de *Star* hoopt dat de vent met den dood zal worden gestraft. Toen de schurk het Hof uitgebragt werd, kostte het groote moeite de woede der volksmenigte te bedwingen, die dreigde den vent in stukken te scheuren.—Het blijkt dat de beschuldigde de gruwelijke misdaad herhaalde malen had gepleegd en gedreigd had de meisjes te zullen vermoorden, als zij iets daarvan aan hare ouders vertelden.

VLAGGEBERG.—De stichters van het schoolgebouw te Schoonzigt, Vlaggeberg, hadden het voorregt hunne school in te wijden op 1 September. De Wel-Eerw. heer Neethling was ook daar tegenwoordig en sprak een toepasselijk woord tot de toehoorders. Hij opende de school met het doen zingen van Ps. xxv: vs. 6. "Wie heeft lust den Heer te vreezen" (enz.) en sprak vervolgens over Ps. cxv: vs. 1, 13, 14. Alles liep naar wensch af. De leden der Schoolcommissie gevoelen zich dankbaar jegens de vrienden en vriendinnen, die zoo mild hebben bijgedragen tot het stichten der school. Der jonge dames komt veel lof toe voor haren onvermoeiden ijver dien ze bewezen hebben aan de woning van den onderwijzer. Het gebouw heeft zoo wat £200 gekost. Aan giften zijn ontvangen omtrent £70, en het overige hebben de ontwerpers der school bijgedragen. Wij hopen dat de school bloeijen en Gods zegen het werk aldaar vergezellen zal.—*Correspondent.*

POLICIEHOF. — Donderdag werd *Charles Thomas Rudd Stanbridge* weder opgebragt op de beschuldiging van bedrog.—Hendrik Francis Kennedy, een smid te Wellington, verklaarde dat gevangene in Julij ll., terwijl getuige voor het hotel stond, tot hem was gekomen. Getuige had een paard en was op dien dag naar eene verkooping op de markt geweest, waar hij zijn paard had willen verruilen voor een ander. Gevangene hoorde het gesprek, zeide dat hij het paard wilde koopen, en vroeg hoeveel het zou kosten. Getuige antwoordde: £40. Daarna zeide gevangene dat hij ook een zadel moest hebben en hij kocht alles voor £42; waarvoor hij een cheque gaf op de Kaapstadsche Standard Bank. Later presenteerde getuige de cheque ter betaling aan genoemde Bank, doch vernam dat men aldaar zulk een persoon niet kende.—Gevangene zeide dat hij schuldig was aan bedrog, door op de Standard Bank te trekken waarin hij geen fondsen had. Hij moest weder naar de doos marcheren.

DE OVERSTROOMINGEN.—Van Riversdale werd Woensdag per telegraaf het volgende gemeld:—Zware en onophoudelijke regens zijn gevallen van Zondag morgen tot Maandag avond laat. Rivieren overstroomd; in veertig jaren niet zoo hoog geweest.—Verlies aan vee en veldgewassen vermoedelijk groot.—Van Swellendam werd het volgende berigt:—De brug over de Buffeljagtsrivier is niet weggespoeld. Van de Greys-brug is eene zijde van den steenen muur weggeslagen. De Kliprivier-brug was beschadigd, doch is gisteren hersteld, dank zij de onvermoeide inspanning van den Edelen heer Barry. Southeyspas is zwaar beschadigd. Twee bruggen weggespoeld en omtrent twee derden van den pas. Verscheidene wegen onbegaanbaar.—De grenspost is omtrent 36 uur opgehouden tusschen hier en Heidelberg.—Een expresse op het oogenblik van Heidelberg aangekomen.—De geheele brug over de Duivenhoksrivier en verscheidene huizen totaal weggespoeld.—Het grootste gedeelte van het dorp overstroomd. De rivier vroeger nog nooit zoo vol gezien.

VRIJSTAAT. — De volgende aanstellingen zijn te vinden in de *Gouvernements Courant:* — George Coenraad Frederik Christoffel Brand, als Gouvernements-landmeter van den Oranje Vrijstaat.—Als Bouwcommissie te Fauresmith zijn aangesteld de heeren W. Hutton en D. H. van der Haer.—De heer W. S. Erskine tot vrederegter van het distrikt Kroonstad.—De heeren A. W. Bester en J. J. Prinsloo tot taxateuren voor Midden-Liebenbergsvallei.—De heer J. J. Raaff, jun., wordt geadmitteerd als procureur in de Hoogere Hoven te practiseren.—De heer Daniel J. de Villiers als gezworen translateur in de Hollandsche en Engelsche talen.—De heer A. F. van Reenen is benoemd tot waarnemend landdrostklerk en vrederegter te Harrismith, gedurende de afwezigheid van den heer A. Hope Baily.—Wij ontleenen nog het volgende aan de *Express:*—Het spijt ons te hooren, dat de ziekte onder de schapen menigten wegsleept: in één geval hooren wij van 1800, in een ander van 1200, weer in een ander van schapen aan vader en zoon toebehoorende van 800. Sommige boeren werden zóó beroofd, dat zij hunne boerderij moesten opgeven. Zulke rampen moeten natuurlijk nadeelig op het algemeen welzijn van het land terugwerken. Zonder twijfel, gebrek aan voorzorg is eene der redenen voor deze sterfte. Zou het een boer niet betalen beschuttingen voor de schapen voor den winter te maken? Het bedrag van het verlies van slechts één jaargetijde, nu geleden, zou, denken wij, voldoende zijn om schuren te bouwen, en de waarde dier gebouwen blijft bestaan! Wij gevoelen eene hartelijke sympathie met de lijdende boeren, doch doen een ernstig beroep op hunne energie om door die ongelukken wijzer te worden.

VOGELSTRUISBOERDERIJ, zegt de *Colesberg Advertiser*, is niet altijd voordeelig en aangenaam. De heer J. C. P. von Maltitz, een onzer gelukkige vogelstruisboeren, ging Woensdag in het kamp, waar een paar broeivogels hun nest hebben. Hij ging voorbij het mannetje vogelstruis, en tot zijne groote verwondering kreeg hij een slag, achter aan zijn hoofd, waardoor hij tegen den grond viel; zijn aanvaller, het mannetje vogelstruis, viel ook, doch die was eerder op zijn pooten dan de heer Von Maltitz kon opstaan. Toen de heer M. stond, trachtte hij den vogel bij den nek beet te krijgen, maar ontving een tweeden slag, en wel op de maag, waardoor hij weer op den grond viel. Wij zijn verblijd te vernemen, dat den heer Von Maltits geen blijvend leed overkomen is, hoewel hij eenige zware pijn heeft geleden.

DIAMANTVELDEN.—De West Grikwalandsche Regering heeft besloten de nijverheid van het wasschen van "debris" te onderdrukken door een belasting te leggen van 2 shillings op elke wagenvracht van den grond. Groote ontevredenheid is verwekt door dezen drukkenden maatregel welke aan honderden armen hun verdienste ontneemt.—In het Hooge Hof te Barkley is de heer Ling, een der zoogenaamde staatsgevangenen, gedagvaard door den Prokureur Carlisle voor het bedrag van twee kostenrekeningen voor bijna £500. De heer Ling bragt ter zijner verdediging bij dat de Regering op zich had genomen de akties te verdedigen, met betrekking tot welke de rekeningen waren gemaakt. De Prokureur Generaal erkende dat er eene soort van verstandhouding was met den heer Ling dat hij in zekere mate niet verantwoordelijk zou worden gesteld. De akties ontstonden uit zekere vordering ingediend door de vroegere eigenaars der mijnen, tot welker bestrijding de Regering den heer Ling had aangespoord, die hem thans in de knoei schijnt te hebben gelaten.—De hoeksteen der eerste Joodsche Synagoge ten Noorden der Oranjerivier werd op 22 jl. gelegd te Kimberley, in de tegenwoordigheid van Sir Henry Barkly en den heer Southey. De steen werd gelegd door mejufv. Sonnenberg, met behulp van den bouwmeester, den heer Stonestreet. De heer C. Sonnenberg hield vervolgens eene toespraak, waarin hij, volgens de *Mining Gazette*, zeide, dat de heer Southey bijna even zeer bemind werd door de Joodsche bevolking als de groote stichter en wetgever der Joodsche natie!—De *News* meldt hiervan niets.—De plegtigheid werd tevens opgeluisterd door het zingen van Hebreeuwsche Psalmen.—De Wetgevende Raad heeft £200 toegestaan voor de Hollandsche Gereformeerde scholen.—Veel ziekte, zooral kraamkoorts, heerscht op de Velden.—Een patient is gestorven onder de werking van chloroform in het hospitaal te Kimberley.

STEENKOLEN.—De *Graaff-Reinet Courant* meldt het volgende:—Laatstleden Donderdag morgen vertrok een aantal personen in drie karren van Aberdeen om de kolenmijn, of de steenkolen, ontdekt op de plaats Buffelshoek, het eigendom van den heer C. J. Rabie, te gaan bezigtigen. Om 10 uur kwam daar volgens afspraak nog eene partij aan van Corndale, de beroemde struisvogelplaats van de heeren Heugh en Meintjes. Buffelshoek is een van die fraaije plaatsen, die gelegen zijn in den hoek gevormd door de Camdebooberegen, omtrent 12 mijlen ten westen van Aberdeen. Naar Buffelshoek gaande, rijdt men voorbij de plaats Oaklands, die in '61 of '62 gekocht werd voor £12,000 en eenige jaren later verkocht werd voor omtrent £5,000 aan iemand uit het distrikt Uitenhage, die de ponden medebragt in een oude kous en kontant betaalde. Volgens alle berigten is Oaklands niet de plaats die het in 1862 was, of nu geweest kon zijn, zoodat wij daaruit besluiten dat het mogelijk is om een kous vol ponden te hebben, zonder dat de eigenaar of iemand anders daardoor veel bevoordeeld wordt. Omtrent tien personen gingen de kolenmijn bezien. Deze ligt omtrent duizend yards van het woonhuis nabij den top van een lagen heuvel, die afschiet van een berg die zich ter zijde der Camdebooberegen uitstrekt. Boven in een kloof aan de zuidzijde had zich de kool eerst vertoond door het water zwart te maken, dat daar in de klippen bleef staan. Om te zien waar de steenkoollaag heenliep, had de heer Rabie den berg aan de zijde van de kloof weggegraven voor een lengte en breedte van omtrent twintig voet bij vier en omtrent tien voet diep.—De steenkool is zoo fijn alsof zij gemalen was. De helft er van zou door een korenzeef gaan. Maar sedert de plek geopend werd is er veel water in gekomen. Zij is gitzwart. De zwartheid en ligtheid zijn zoo, dat men, als zij niet zoo zacht was, zou zeggen dat het een soort van git was. De heer Kleudgen, die een van de partij was, nam er een zak vol van mede naar Aberdeen om in de smederij van een smid te proberen. Er zijn monsters van gezonden aan ver verwijderde personen om te zeggen wat het is en welke deugden zij heeft, maar er zijn reeds proeven genoeg hier en te Aberdeen genomen om voldaan te zijn over die kwestie. De vraag is hoeveel er is? De schrijver meent dat de heer Rabie trachten zal die vraag te beantwoorden, maar die zal hem geld kosten. Iemand die kennis heeft om klippen met kruid te laten springen, zal het echter niet lang nemen om uit te vinden of de inhoud der regtopgaande spleet het einde der ontdekking is, en of het een gedeelte is van een laag kolen die onder den zandsteen ligt en door eenige onderaardsche opheffing op de oppervlakte is gekomen.—De Camdebooberegen verdienen bezocht te worden door iemand die welbekend is met de geologie van Zuid-Afrika.

HOOG GEREGTSHOF.

DINGSDAG, 31 AUGUSTUS.

(Voor den Hoofdregter en Regter Denijssen).

REHABILITATIEN.

Op voordragt van de balie werden de volgende insolventen gerehabiliteerd; C. A. D. Pentz, A. Plackett, C. A. Haupt en Jacobus Marais.

Re MARGARET WAHL.

Vermits, sedert het oorspronkelijke aanzoek, de hoofdregter verlof gegeven heeft tot het huwelijk van deze minderjarige, stelde het Hof, op de vernieuwde applicatie, den aangenomen vader van de petitionaris tot curator aan voor het maken eener huwelijksvoorwaarde.

DE VILLIERS *vs.* KAAPSCHEN AFDEELINGSRAAD.

Advokaat Cole hernieuwde het aanzoek van den Raad, om in appèl te mogen gaan, en legde daarbij affidavits van den heer Green en den heer Lister over, ten bewijze dat het steengruis op eischers land en waarop verweerder aanspraak maakte, eene waarde had van £500. Daartegenover werd van eischer een affidavit ingediend, waarbij deze aanbood, al het bedoelde steengruis te verkoopen voor £250, mits het binnen tien of twaalf jaar werd weggehaald.

Het Hof stond de applicatie toe, maar maakte geene melding van de kosten.

MEIRING *vs.* EXECUTEUREN VAN MEIRING.

Deze was een applicatie, ten doel hebbende om eene rekening van kosten herzien te krijgen, en wel omdat de Master een post van £89 8s. voor één getuige, dien hij niet een noodzakelijk getuige achtte, had doorgehaald.

Advokaat Buchanan voor den applikant gehoord hebbende, wees het Hof deze applicatie van de hand met kosten. Advokaat Jones verscheen met advokaat Kotzé voor de respondenten.

EX PARTE P. J. MEIRING, JUN.

Adv. Buchanan verscheen namens den petitionaris om eene lastgeving aan den Resident Magistraat van Oudtshoorn tot het ter herziening in het Hooge Hof opzenden van het proces-verbaal eener zaak, waarin de petitionaris was beschuldigd van aanranding op zekeren David Galant. Petitionaris beweerde dat hij, veldkornet zijnde en den eischer op zijn grond vindende, regt had gehad hem te arresteren, maar dat van die handeling een aanranding was gemaakt. Uit hetgeen in de petitie voorkwam bleek, dat het land, waarop de arrestatie geschied was, toebehoorde aan den vader van den petitionaris, hoewel het door den laatstgenoemde geoccupeerd werd; dat er tusschen hen beiden een geschil bestond, en dat de gearresteerde in dienst was van den vader, en diens bevelen uitvoerde. Voorts bleek, dat de petitionaris den eischer handboeijen aangedaan en zich zeer woest gedragen had.

De lastgeving werd geweigerd met kosten.

Re JAMES C. LEPPAN, INSOLVENT.

In deze zaak gaf het Hof na de ontwikkeling van zekere beweerde ongeregeldheden bij de verkiezing van curatoren in bovengemelden boedel, een order *nisi* loopende tot 12 October, om den heer Quin, van Fort Beaufort, op te roepen tot het opgeven van redenen tegen de nietigverklaring zijner verkiezing als curator bovengenoemd. Annear en Quin inmiddels provisionele curatoren te zijn.

HAUMAN *vs.* PEPLER.

Adv. Uppington verscheen met Adv. Kotzé voor eischer, en de Proc.-Generaal met Adv. Tennant voor den verweerder.

Deze actie moest dienen om £100 schadevergoeding te bekomen wegens nadeel toegebragt aan de waterregten van eischer. Eischer en verweerder zijn eigenaren van aanbelendende twee plaatsen in het distrikt Franschhoek. Beide die plaatsen, zoo wel als twee andere, waren vroeger het eigendom van Van der Merwe, die hetzelve in deelen splitste en in 1858 verkocht. Bij die gelegenheid werden eischer en verweerder koopers, ieder van een perceel, met onderwerping aan eene schriftelijke overeenkomst wat de waterregten aangaat. Eischer beweerde dat tot 1867 zijn waterregten ongedeerd bleven, maar dat in February van dat jaar het water door den verweerder werd afgeleid.—Verder werd door eischer beweerd, dat de verweerder, door middel van zekeren Hugo, partij was in het kontrakt wat de verdeeling van het water aangaat, iets dat echter door verweerder ontkend werd. Deze pleitte tevens deze algemeene ontkenning en beweerde verder, dat de bedoelde door Hugo gemaakte overeenkomst aangegaan was buiten medeweten van hem, den verweerder.

Advokaat Upington produceerde transporten ten faveure van beiden, eischer en verweerder, en gedateerd 20 April, 1859, waaruit bleek dat het eigendom destijds verkocht was met inachtneming eener overeenkomst, kopien waarvan nevens gingen, die door Hugo *pro* Pepler onderteekend waren.

Alvorens den eischer op te roepen, deelde Adv. Upington aan het Hof mede, dat zijn klient door kanker in de tong aangetast was en niet spreken kon, en verzocht dat de man schriftelijk zou mogen antwoorden op de tot hem gerigte vragen. De procureur generaal stemde in deze schikking toe.

Eduard Christiaan Hauman verklaarde daarop, dat hij op 27 Julij 1858 kooper geworden was van perceel No. 4. Bij die gelegenheid was gezegd, dat perceelen 1 en 2 ieder een dag water zouden hebben; no. 3 vier dagen, en no. 4 de rest. Verweerder was er niet bij. Abraham Hugo was kooper verklaard van perceel No. 3, zeggende dat hij het voor Pepler kocht, als die het hebben wilde. Na de verkooping werd door de koopers in het huis op perceel no. 3 eene overeenkomst geteekend, in de tegenwoordigheid van den verkooper, Jacobus Stephanus de Villiers, A. P. Hugo, W. A. van der Merwe, C. van der Merwe en getuige. Villiers, die het lang daarna onderteekende kontrakt had opgemaakt, was sedert overleden. [Kontrakt geproduceerd.] Pepler was er niet bij, maar naar getuige meende, zijne vrouw wel. Getuige nam onmiddelijk na afloop der verkooping bezit van No. 4, en had tot Februarij 1867 gedurende de zomermaanden altijd van Zondag morgen tot Maandag morgen het bedoelde water gehad, dat onverhinderd naar zijn grond stroomde. In Februarij 1867 echter weigerde Pepler het water te geven aan den heer de Villiers, die toen op het perceel van getuige woonde en het water gebruikte. Vóór dien tijd had verweerder nog nooit die waterregten betwist of aan getuige gezegd, dat Hugo geen regt had gehad het kontrakt te teekenen. Sedert die staking had getuige herhaalde malen bij verweerder aangehouden om het water, en alles gedaan wat hij kon om de zaak in der minne te schikken. Hij was echter steeds van het water beroofd geweest en had daardoor £60 schade geleden. In November 1873 had getuige een gedeelte van zijn perceel gronds aan Hugo verkocht, maar het overige behoorde hem nog toe. Pepler betrok het huis op No. 3 niet lang na de verkooping.

Nadat in het contraverhoor van dezen getuige nog verder in de bijkomende omstandigheden getreden was, verdaagde het Hof.

WOENSDAG, 1 SEPTEMBER.

HAUMAN *vs.* PEPLER.

Het getuigenverhoor voor den eisch werd voortgezet.

Abraham Paul Hugo, van Franschhoek, verklaarde:—Ik was tegenwoordig bij de verkooping van Van der Merwe's plaats op 27 Julij, 1858. Verweerders vrouw was ook daar, doch Pepler zelf niet. Bij eene vroegere gelegenheid had ik een gesprek gehad met Pepler over een gedeelte der plaats, en ik had hem gevraagd dit voor mij te koopen; doch ik kocht het toen niet, omdat de prijs te hoog was. Op den dag der verkooping verzocht Mejufv. Pepler mij het deel der plaats te koopen voor haar man. Het stuk werd mij toegeslagen. Ik zeide haar dat, als haar man het niet wilde hebben, ik het zoude koopen. Pepler was op togt. Hij kwam omtrent eene maand later terug, en ik zeide hem wat ik had gekocht. Ik vertelde hem ook dat eene overeenkomst zou worden gemaakt omtrent de graas- en waterregten na de verkooping. De executeur had kennis gegeven dat de koopers voor dat doel zouden bijeenkomen na de verkooping. Ik schoot hem een gedeelte van de koopsom voor en hij betaalt mij vijf percent daarvoor. De overeenkomst werd dien dag opgesteld. De executeuren waren tegenwoordig, alsmede Mejufv. Pepler, ik zelf en eischer. Mejufv. Pepler had om mij gestuurd. De agent der executeuren overhandigde mij de overeenkomst en las ze mij voor. Mejufv. Pepler was tegenwoordig toen ik dezelve teekende. Geen bezwaar werd er tegen gemaakt. Van der Merwe maakte later eenige bezwaren. Pepler was toen weder weg. Ik had dikwijls met Pepler over de zaak gesproken; doch het was eerst onlangs dat hij zeide dat een proces daarover zou worden ingesteld en dat ik verkeerd had gehandeld met het papier te teekenen. Ik teekende de overeenkomst voor hem. Ik herinner mij niet dat verweerder iets anders daarover heeft gezegd. Pepler moest hebben geweten van de overeenkomst. Ik kocht de plaats met het voornemen om haar voor mij zelven te houden, als Pepler haar niet wilde hebben. Hij en zijn vrouw hadden mij verzocht de plaats voor hen te koopen. Hij had van kindsbeen af in mijn huis gewoond, en ik wilde het beste dat ik kon voor hem doen.

Op kontra-vragen van den Prokureur-Generaal antwoordde getuige:—Wij kwamen bijeen om vast te stellen op welke dagen de plaatsen water zouden hebben, en om over de graasregten te praten. Perceel 4 was eerst met drie afdeelingen aangeboden, en naderhand in één stuk opgeveild. Ik had mijn deel reeds gekocht. Het was eenige maanden na de verkooping dat de overeenkomst werd geteekend. Ik geloof dat het dokument werd geteekend op 20 April 1859. Mejufv. Pepler zeide niet dat haar man kwaad zou zijn als ik het teekende. Zij maakte geen bezwaar. Ik zeide onlangs tot Pepler dat ik de plaats terug zoude nemen, als hij zulks verlangde. Verleden maand verzocht Mejufv. Pepler mij de zaak in der minne te schikken. Ik zeide van neen, dat het hunne zaak was en dat zij dezelve tusschen hen beiden moesten schikken. Ik ben bereid van daag de plaats terug te nemen tegen £50 meer dan den koopprijs. Ik heb Mejufv. Pepler gezegd, dat, als haar man naar het Hof ging, hij het water zou moeten opgeven. Pepler vertelde mij bij zijne terugkomst niet dat ik geen regt had gehad het kontrakt te teekenen.

Ondervraagd door het Hof:—Vóórdat het water afgedraaid werd, klaagde Pepler nooit aan mij: Dat zweer ik.

Kontraverhoor voortgezet:—Ik herinner mij niet wie mij is komen halen om het kontrakt te teekenen. Ik kan het mij thans niet herinneren, zelfs al moest ik opgehangen worden omdat ik het niet weet. Ik zeide, toen het kontrakt was geteekend, dat ik blijde was dat men tot eene schikking was gekomen omtrent het water, dewijl daardoor moeijelijkheden in de toekomst zouden worden vermeden.

Pieter Daniel de Villiers verklaarde:—Ik ken de partijen in deze zaak. In 1865 woonde ik op een gedeelte der plaats. Ik woonde aldaar tien jaren en had een tuin er op. Een jaar en zes maanden (in 1867) stroomde het water ongehinderd. Niemand bemoeide zich met het water vóór den winter. Zoo lang als ik daar woonde, gebruikte ik het water slechts op Zondagen, van 5 ure des morgens op Zondag tot hetzelfde uur op Maandag. Op de andere dagen liep het gewoonlijk af.

[De verkoopconditien werden thans ingedieud, en daarmede werd eischers zaak gesloten.]

Voor de verwering riep de Prokureur-Generaal op Susanna Maria Pepler, vrouw van verweerder, en wilde haar vragen wat bij den verkoop plaats had, toen de Hoofdregter aanmerkte dat dit niet de vraag was, maar wel wat naderhand was gebeurd, en voor zoo ver het Hof kon zien, was het de vraag of de verweerder het goed had laten transporteren met de overeenkomst omtrent de 8 jaren, zonder eenig formeel bezwaar daartegen te maken.

De Prokureur-Generaal dacht van niet. Hij zou in staat zijn om aan te toonen dat verweerder op het oogenblik, waarop hij daarmede bekend werd, naar Hugo ging en zeide dat hij zich niet daardoor gebonden achtte, en zich nooit gebonden zou achten.

Regter Denijssen vroeg of de eenige manier om bezwaar te maken niet zou geweest zijn bij het Hof aanzoek te doen om de overeenkomst te vernietigen.

De Prokureur-Generaal erkende dat dit beter zou zijn geweest, en herhaalde dat hij kon bewijzen dat verweerder de overeenkomst had verworpen, zoodra hij daarvan wist, en dat nooit volgens dezelve was gehandeld.

De Hoofdregter zeide dat daar iets in mogt zijn, als het kon worden bewezen; want de eenige verdediging moest eene onbillijkheid zijn, op grond dat er een bedrog of een misslag was gepleegd waaraan eischer zelf schuldig stond.

Susanna Maria Pepler verklaarde toen:—Ik zelve stond op het punt van het kontrakt voor mijn man te teekenen, toen een der tegenwoordig zijnde personen mij waarschuwde daartegen, zeggende dat mijn man mij zou slaan als ik teekende. Daarop weigerde ik, en Hugo teekende voor mijn man. Toen deze, een paar maanden later, te huis kwam, zeide hij tot Hugo dat het kontrakt hem niet aanstond, en dat hij zich niet daardoor gebonden zou achten. Ik hoorde niet wat Hugo antwoordde.

Hendrik Lodewijk Pepler, de verweerder, verklaarde:—Ik was op togt toen Hugo de plaats voor mij kocht, en ook toen het transport werd uitgemaakt. Bij mijne terugkomst voor de tweede maal zeide ik tot Hugo dat ik ontevreden was over het kontrakt omtrent het water, en dat ik het water niet kon weggeven. Ik zeide Hauman hetzelfde. Ik liet het water alleen afloopen als ik het zelf niet noodig had. Ik liet dit nooit geschieden des Zondags zoo als behoorde te zijn geschied volgens het kontrakt. Ik nam geene stappen in de zaak, omdat ik te arm was. Ik nam den raad aan van de boeren, die allen mij vertelden dat het water het mijne was.

Op kontravragen antwoordde getuige:—Ik kan niet zeggen of het water werkelijk op Zondagen stroomde wanneer ik op togt was; doch ik heb mijn vrouw gezegd het nooit te laten stroomen als ik weg was. Ik zeide dikwijls tot Hugo dat het kontrakt behoorde vernietigd te worden.

Ondervraagd door het Hof:—Ik zag het transport bij mijn eerste tehuiskomst nadat ik de plaats had in bezit genomen. Ik vond het bij mijn vrouw toen ik te huis kwam, en las het met het kontrakt daarin, waardoor aan Hauman het regt op het water werd gegeven van vijf uren des Zondags morgens totdenzelfden tijd op Maandag. Ik zond het transport niet terug aan den "conveyancer," omdat ik een onkundig man ben, en niet wist dat ik daardoor geholpen zou worden; maar ik sprak er dikwijls met Hauman over.

Eenige andere getuigen ondervraagd zijnde, werd de zaak voor de verwering gesloten, en de Hoofdregter zeide dat het Hof gaarne den Prokureur-Generaal eerst zou hooren.

Deze sprak daarop het Hof toe, en beweerde dat Hugo geen regt had, als Pepler's agent, om het kontrakt te sluiten, en dat kontrakt was geheel verworpen zoodra Pepler er van hoorde.

De Hoofdregter:—Maar een transport, dat behoorlijk is opgenomen in het Registratiekantoor, is een *quasi* judicieel dokument, waarachter wij onmogelijk kunnen gaan, tenzij, als ik te voren heb gezegd, kan worden bewezen dat er een bedrog of misslag is gepleegd, waaraan eischer schuldig is. Als er een misslag is begaan, waarmede geen van beide partijen bekend was, dan moet het transport worden gehandhaafd.

De Prok. Generaal:—Als dit het gevoelen van het Hof is, dan geloof ik dat ik dit niet kan veranderen, al praat ik den geheelen nacht door.

Regter Denijssen:—Als dit niet het geval was, dan zou uw Registratiekantoor niets waard zijn.

De Prok. Generaal dacht dat het niet zoo zeer een kwestie omtrent het transport was als eene aktie tot schadevergoeding, waarin het transport zijdelingsche getuigenis werd; en hij zette zijn argument over het punt van wet voort, aan het slot waarvan het Hof vroeg of eischers advokaten op volle schadevergoeding aandrongen, dan of eischer niet met £5 zou tevreden zijn.

Adv. Upington zeide dat eischer een verlies van £10 per jaar had geleden voor 14 jaren; en de andere partij had zelfs niet getracht te toonen dat dit niet het geval was.

De Hoofdregter zeide nooit een zaak voor zich te hebben gehad waaromtrent hij zoo weinig twijfel had; want het opzenden van een transport naar het Registratiekantoor moest worden genomen als een positief bewijs van de aanname daarvan door de betrokkene partijen, met al de bepalingen die het bevatte, en indien er een misslag in het transport was geslopen, moesten alle partijen daardoor gebonden zijn, tenzij onmiddelijk maatregelen werden genomen om den misslag te herstellen. Dit was een beginsel dat hij nooit had hooren bestrijden, en dat, naar de Regter geloofde, onder de Romeinsch-Hollandsche wet niet kon worden bestreden. Er werd niet beweerd dat bedrog was gepleegd, en niets regtvaardigde het Hof om het transport aan te roeren. Eischer was derhalve geregtigd op uitspraak ten zijnen gunste, doch £10 schadevergoeding zou misschien voldoende zijn, daar de zaak vóór 1867 was gebeurd, en eischer nu eerst er mede voor den dag was gekomen. Wat betrof het interdikt, dit zoude niet eeuwigdurend zijn, omdat het niet billijk zou wezen om verweerder te beletten bij het Hof aanzoek te doen om het transport gerectificeerd te krijgen, als hij later raad in dien zin mogt ontvangen; en uitspraak zou derhalve zijn voor een interdikt, den verweerder belettende het water af te leiden op Zondagen of zulke andere tijden als waarop eischer mogt geregtigd zijn, totdat het Hof op eene aktie, door verweerder ingesteld, anders mogt gelasten.

Regter Denijssen stemde hiermede in, en uitspraak geschiedde, derhalve, voor eischer met de kosten.

DE MARILLAC *vs.* VAN DER WESTHUIZEN.

De Prokureur-Generaal deed aanzoek, naar hij zeide, onder zeer dringende omstandigheden. Eischer had uitspraak gekregen tegen verweerder op een tweede verband, en wel in het Rondgaand Hof te Oudtshoorn, onderworpen aan eene referentie, met betrekking tot sommige betwiste posten, die nog onbeslist was, en intusschen waren de losse goederen in de boedel verkocht op last van den Baljuw, om den eersten verbandhouder te bevredigen. Verweerder was van de plaats verhuisd en het eigendom ging geheel te gronde, vooral een wijngaard, die in dit saizoen bijzondere zorg vereischte; en eischer verzocht thans om een order den verweerder belettende het eigendom te laten te gronde gaan, tot nadeel van den eischer en misschien van andere krediteuren. De Prokureur-Generaal wist dat het aanzoek nieuwsoortig was, en hij was niet in staat het regtstreeks te schragen door authoriteiten.

De Hoofdregter vroeg of den verweerder kennis was gegeven.

De Prokureur-Generaal antwoordde ontkennend, en derhalve weigerde het Hof eenige order te verleenen voordat kennis was gegeven.

LAMBRECHT *vs.* LAMBRECHT.

Dit was een onverdedigde eisch tot echtscheiding op grond van overspel en moedwillige verlating.

Advokaat Tennant trad op voor de eischeresse, Maria Charlotte Lambrecht (geboren Keet); verweerder werd niet vertegenwoordigd.

Eischeresse bewees de verlating na de geboorte van één kind.

Catharina Laubscher verklaarde dat zij reeds eenige jaren met verweerder leefde als diens vrouw, hetwelk door verweerder zelven werd erkend, waarop het Hof het huwelijk ontbond.

Daarop verdaagde het Hof tot den volgenden dag

DONDERDAG, 2 SEPTEMBER.

BINDEMAN *vs.* BINDEMAN.

Advokaat Cole trad op voor den eischer om een dokument in te dienen waarin toestemming werd gegeven tot de aanstelling van arbiters in zake de verdeeling eener plaats. De Prok. Generaal stemde toe ten behoeve van verweerder.

WEHMEIJER *vs.* WEHMEIJER.

De Prok. Generaal en Advokaat Jones traden op voor eischer en Adv. Maasdorp voor verweerder.

Exceptie was gemaakt tegen de pleiten van verweerder en zijn vordering in reconventie, op zuiver technische gronden, onder anderen dat verweerders vordering tegen den eischer was gedaan alsof hij een executeur was, terwijl hij gedagvaard werd in zijn persoonlijke hoedanigheid.

De exceptie werd gehandhaafd met de kosten.

Wijlen Mevrouw Faure.

Het stoffelijk overschot van de echtgenoote van den Wijnbergschen leeraar werd ll. Woensdag ter aarde besteld in tegenwoordigheid van eene groote schare, bijeengekomen uit de gemeenten, niet alleen van Wijnberg, maar ook van Kaapstad, Stellenbosch en Simonsstad. Aan de pastorie werd eene lijkdienst gehouden door den Wel-Eerw. Dr Robertson, van Kaapstad, wiens toespraak bij die gelegenheid wij onzen lezers mededeelen. Na het zingen van Gez. 160: 2, en het lezen van den 39sten Psalm, en het laatste gedeelte van 1 Thess. IV., sprak Dr. Robertson als volgt:—

Plegtig, mijne waardsten! is de gelegenheid, die ons te dezer plaatse bijeengebragt heeft. Eene zuster der gemeente, u allen bekend en door degenen uwer die haar het best kenden, geacht en bemind,—de echtgenoote van den leeraar dezer gemeente,—die gedurende ruim veertig jaren lief en leed met hem gedeeld, en in haren kring aan de welvaart der gemeente met hem gearbeid heeft, wordt heden in het stille graf gelegd, om daar den dag van algemeene opstanding af te wachten. Men kan het nauwelijks gelooven, dat zij, wier vriendelijk aangezigt men gewoon was, gedurende zoovele jaren, in het Godshuis en elders te aanschouwen, niet meer onder de levenden geteld wordt;—dat zij het einde van hare aardsche loopbaan heeft bereikt; en dat, terwijl haar ligchaam weldra aan de moederaarde teruggegeven zal worden, hare ziel zich reeds in de geestenwereld bevindt. Zij was, wel is waar, geruimen tijd lijdende, en vreesde, sedert het begin van hare krankheid, dat dezelve op den dood zou uitloopen, doch zij was nog, te midden van haar lijden, onder degenen die haar innig lief hadden, en tevens een voorbeeld van lijdzaamheid en onderwerping aan den wil des Heeren. Nu echter zijn de dagen des lijdens geeindigd; hare taak op aarde was volbragt; en zij is, zoo als wij op de beste gronden vertrouwen, ingegaan in de rust die voor het volk van God overblijft.

Ik wil niet zeggen dat zij *dood* is; zij is ontbonden; haar geest is heengegaan en neemt nu, gelijk wij vertrouwen, deel aan de volmaakte diensten van den hemelschen tempel. Wij volgen den geest met onze gedachten na; en het is alsof zij ons toeroept: "Indien gij mij lief hebt, zoo zoudt gij u verblijden, omdat ik tot den Vader overgegaan en te huis ben."

Wij treuren wel allen; velen uwer storten tranen over het gemis dat haar heengaan veroorzaakt heeft; gij zoudt haar gaarne langer bij u willen gehouden hebben,—en Hij, die eens zelf, bij het graf van Lazarus, zijn vriend, weende, neemt die tranen niet kwalijk. Gij treurt, maar gij murmureert niet; gij treurt, maar niet als de anderen die geene hoop hebben; gij treurt, en toch hebt gij geene vrijheid, al hadt gij de magt, om haar terug te roepen. Gij treurt; de natuur stort tranen, die de ontslapene waardig was, en die eene ontlasting zijn voor het van droefheid overstelpte hart, maar te midden van deze droefheid hooren wij een stem uit den hemel, die tot ons zegt: "zalig zijn de dooden die in den Heere sterven van nu aan." De overledene heeft immers eene duidelijke belijdenis afgelegd ten opzigte van hare hoop; vrijmoedig verklaarde zij dat de Rots der Eeuwen de eenige grond was van haar vertrouwen; en dit deed zij, niet alleen gedurende de dagen harer krankheid, maar in de dagen toen zij meende dat de dood nog ver van haar verwijderd was.

Gemeente van Wijnberg! gij neemt heden innig deel aan de droefheid van uwen geliefden leeraar, die nu weduwenaar is, en den weg des levens zal moeten bewandelen zonder haar, die hem, gedurende vele jaren, eene zoo getrouwe hulpe was, dat zij als voor hem onmisbaar geworden was. Uwe tegenwoordigheid alhier, bij deze plegtige gelegenheid, is van uwe deelneming een sprekend bewijs. Ook ik, mijn broeder, neem in uwe droefheid deel, niet enkel omdat ik uwe ontslapene echtgenoote gekend en geacht heb,—ook niet omdat ik, gedurende vele jaren, als vriend en broeder op de gemeenzaamste wijze met u omgegaan heb,—maar omdat ik zelf den bitteren kelk heb geproefd, die u dezer dagen in de hand is gesteld geworden.

Broeder! kinderen! kindskinderen! weent vrij; de ontslapene was uwe tranen waardig. Zij was voor u al wat eene liefderijke echtgenoote en moeder zijn kon, maar hare liefdevolle zorg zult gij nimmer weder genieten; haar vriendelijk aangezigt nimmer weder zien. Welk eene treurige mare zal het niet zijn voor de zonen, die zich thans in een ander werelddeel bevinden, wanneer hun wordt berigt, dat hunne geliefde moeder eene prooi des doods geworden is! Weinig dachten zij, toen zij haar den afscheidskus gaven, dat het de laatste kus was, en dat zij haar nimmer weder op aarde zouden mogen omhelzen. Gaarne had de overledene, indien het de wil des Heeren had kunnen zijn, den tijd beleefd, wanneer hare zonen in hun vaderland waren teruggekeerd; doch de Heere had het anders beschikt; en morgen zij eens weder de ouderlijke woning binnentreden, zij zullen den welkomstgroet van eene teederminnende moeder niet kunnen ontvangen. Het zij dan zoo; wat de Heere doet is welgedaan!

Tot u echter, kinderen en kindskinderen, die hier tegenwoordig zijt, en die de zoo troostvolle hoop koestert, dat uwe dierbare moeder en grootmoeder in den Heer ontslapen is, zeg ik: Ziet wel toe dat haar heengaan geene eeuwige scheiding tusschen u en haar make. Zij zal u te wachten zijn in de gewesten, waar geen zonde, geen dood meer zijn zal; bidt dan ernstig, dat uw leven aan de dienst des Heeren toegewijd zij, opdat uw sterven eens een ontslapen in Jezus zijn moge, en een zalige overgang in die gewesten, waar "vrome, vroeggestorven vrienden" reeds veilig zijn aangekomen. Voor u, geliefde broeder! is het onze bede, dat gij in de ruimste mate moogt genieten de vertroosting des Evangelies, opdat gij in uwe Evangeliebediening anderen moogt kunnen troosten met den troost waarmede gij van uwen Heer en Meester in deze droevige dagen vertroost wordt. Ja, broeder, laat de oudste der broeders, en dien gij—ik weet het—als broeder liefhebt, u heden liefderijk vermanen om uwen troost te zoeken in de troostrijke nabijheid van uwen Heer. Om nader en nader tot den Heere getrokken te worden, al zou dit door zware beproevingen te weeg gebragt moeten worden,—laat dit uwe dagelijksche bede zijn. De dood is geene altoosdurende scheiding. Eens—wie weet hoe schielijk—komt de dood ook tot u en tot mij, en dan, ja dan, indien hij ons vindt met Christus door het geloof vereenigd, en met zijne vlekkelooze geregtigheid bekleed,—dan voert hij ons naar de zalige gewesten, alwaar degenen, die in Jezus gestorven zijn, bij elkander en bij den Heere eeuwig zijn zullen.—Laat ook, Broeder! het bewijs, dat u heden gegeven wordt van de belangstelling en deelneming uwer gemeente, u bemoedigen om, zoo lang de Heer u spaart, en u de noodige krachten verleent, aan haar geestelijk heil met ijver te arbeiden.—De dood neemt den een na den ander uit het midden onzer gemeenten weg, en groot is de verantwoordelijkheid die op ons rust ten opzigte van de zielen die aan onze geestelijke zorg zijn toevertrouwd. Laat die gedachte ons aansporen om ijverig te arbeiden terwijl het dag is; de nacht komt waarin niemand werken kan.

Tot u, Gemeente van Wijnberg, en tot allen die bij deze plegtige gelegenheid alhier tegenwoordig zijn, wil ik, in den geest van christelijke liefde, eenige

woorden van vermaning en opwekking rigten.—Bedenkt toch ernstig, hoe de dood onder de kinderen der menschen heerscht; hoe de een na den ander uwer betrekkingen en vrienden uit het land der levenden door hem wordt weggenomen, en hoe gij noch den dag noch de ure weet, waarin ook gij opgeroepen kunt worden, om voor den Heere te verschijnen. Zijt gij voor de komst des Heeren gereed? Hebt gij tot Jezus, als den Eenigen Verlosser, in waarheid uwe toevlugt genomen, en uzelven aan Zijne dienst overgegeven? Beschouwt gij de godsdienst als het ééne noodige, en is het uwe dagelijksche bede, dat gij de zonde dagelijks moogt afsterven, en voor den heiligen Hemel al rijper en rijper worden? Beproeft, onderzoekt uzelven, en bidt ernstig tot den Heere dat Hij u voor zelfbedrog en voor het bouwen op eenen valschen grondslag wil bewaren; en dat gij u met geene godsdienst moogt vergenoegen, die op den dag der dagen, wanneer gij voor den Hartenkenner zult moeten verschijnen, niet zal kunnen bestaan.

De Heere doe in de ruimste mate over Leeraar en Gemeente van den invloed Zijns Geestes nederdalen, en doe ons allen behartigen de dingen, die tot onzen eeuwigen vrede dienen.—AMEN.

Hierop werd een gebed gedaan, en de dienst aan de pastorie geëindigd met het zingen van Gez. cxci: 4. Bij het graf sprak Dr Robertson den zegen uit, en liet daarop zingen Gez. clxxxii: 4.

AANKOMST DER MAALBOOT.

De maalboot *Asiatic* arriveerde Woensdag morgen in de Tafelbaai en bragt de volgende passagiers:—VOOR KAAPSTAD: De heeren Wylde, H. Stewart, den heer en mejufv. Knight en kind, den heer en mejufv. Koempffer en twee kinderen, de heeren H. Bosman, Wagner, J. C. Juta, mejufv. Juta, jongeheer Juta, den heer Smith, jongej. Smith, de heeren E. W. Steele, Beveridge, V. Morford, Green, E. Schoch, E. Barry, Hopkins, A. Levy, Decker, en G. Cook.—VOOR PORT ELIZABETH: De heeren C. Stevens, Randall, G. Arbuthnott, Mackay, jongej. Mackay, den heer Ashton, jongej. Ashton, den heer en mej. Peach, de heeren Harmuth, Wray, J. F. Jackson, R. Newman, J. Bennett, Michalski, Basch, en Hammond.—VOOR NATAL: den heer en mej. Maynard, Sub. Luit. de Hoghton, de heeren Escombe, Heys, Macfarlane, Gregory, H. J. Jennings, mej. King en vier kinderen; alsmede 106 volwassene emigranten en 9 kinderen voor Kaapstad en Natal.—Hare nieuwsberigten liepen tot 6 Augustus. Wij geven het volgende overzigt:—

ENGELAND.

Op 30 Julij vroeg Sir J. McKenna in het Lagerhuis der Regering wanneer de correspondentie over de Zuid Afrikaansche aangelegenheden met betrekking tot het eigendomsregt op de Diamantvelden zou worden ter tafel gelegd. De heer Lowther antwoordde dat eenige der papieren in gereedheid waren en onmiddelijk zouden worden voorgelegd en dat de andere ter geschikter tijd zouden volgen.

De heeren Moody en Sankey zijn op 4 Augustus naar Nieuw York vertrokken.

De oudste dochter van wijlen Dr. Livingstone werd op 27 Julij in het huwelijk bevestigd door haren grootvader, den Wel-Eerw. Dr. Moffat, met den heer Alexander Bruce, van de bierbrouwersfirma Younger & Co., te Hamilton. Een groot aantal geschenken was ontvangen uit alle deelen der wereld voor de bruid.

De kwestie omtrent het regt van een predikant, die niet tot de Anglikaansche Kerk behoort, op den titel van "Eerwaarde," is beslist door den "Dean of Arches," die, in zijne uitspraak, bepaalde dat eene begraafplaats het vrij eigendom van den leeraar is, onderworpen aan het regt van het gemeentelid of den vreemdeling die in de parochie komt te sterven, op eene eenvoudige begrafenis en niets meer, terwijl de leeraar een *prima facie* regt heeft om het plaatsen van eenigen grafsteen te verhinderen of het op behoorlijke voorwaarden toe te staan. De "Dean" zeide:—"Als de titel 'Eerwaarde' een geordend geestelijke toekomt, die behoorlijk gekwalificeerd is om het Woord Gods en de Sacramenten in eene kerk te bedienen, dan zie ik mij genoodzaakt te verklaren dat de wet, die ik moet gehoorzamen, mij niet toelaat den heer Keet (een Wesleyaansch predikant) in die capaciteit te erkennen. Ik hoop eerlang zoo gelukkig te zijn van eenige Wesleyaansche predikers als leeraars der Anglikaansche Kerk toe te laten, na eene behoorlijke opleiding; doch ik zonde mij aan dubbelhartigheid tegenover hen schuldig maken, en tevens aan oneerlijkheid en verraad tegenover de Kerk van Engeland, als ik hun thans den titel 'Eerwaarde' toekende, waarop zij eene regtmatige aanspraak zullen hebben, nadat zij behoorlijk geordend zijn. Als de titel 'Eerwaarde' waarop zij aanspraak maken en waardoor zij wenschen te worden aangeduid op eene gewijde begraafplaats der Kerk van Engeland, alleen ten doel heeft aan te duiden dat zij zijn aangesteld om te prediken in een Wesleyaansch bedehuis, dan wensch ik u te herinneren aan een ander grafschrift, dat was te lezen op het graf van den stichter van het Wesleyanisme zelven. Daarin werd John Wesley genoemd de 'beschermer en vriend van leekenpredikers.' Hij beschouwde zijne predikers als leeken; hij vermaande hen zich niet 'leeraren' te laten noemen: en na zijn dood verbood de Wesleyaansche Conferentie in 1793 en 1794 hun zich den titel 'Eerwaarde' aan te matigen. Ieder, die hun dien titel geeft, overtreedt de voorschriften van John Wesley, voor wiens nagedachtenis ik opregten eerbied koester, en voor wiens gezag ik buig in mijne betrekking met de leden van dat belangrijke godsdienstige genootschap dat aan hem zijn naam ontleent. Een titel is een onderscheidend kenmerk, behoorende aan een bijzonder persoon of aan eene bijzondere klasse. Als ik een titel geef aan een persoon, aan wien dezelve niet behoort, maak ik mij schuldig aan vleijerij en doe hun onregt aan wien de titel toekomt. Om zulke redenen als deze heb ik mij onthouden aan het geven van den titel 'Eerwaarde' aan Wesleyaansche predikers, niet (dit behoef ik nauwelijks te zeggen) uit eenig gevoel van minachting voor hen, maar omdat ik prijs stel op konsekwentie en waarheid, en omdat ik overtuigd ben dat zij mij zouden verachten als ik tegen mijn geweten handelde en die soort van liberaliteit in beoefening bragt, welke de volksgunst najaagt door weg te geven wat haar niet toebehoort. Ik geloof niet dat het behoorlijk of overeenkomstig het gebruik zou zijn indien dit Hof niet alleen de direkte weigering van den Anglikaanschen leeraar, maar ook het weloverwogen oordeel en gezag van den Bisschop over het hoofd zag in eene zaak niet van stipte wet toepasselijk op alle zaken, maar van verlof naar goedvinden toepasselijk op deze zaak; en ik geloof dat ik door mijne weigering handel overeenkomstig den geest der algemeene wet en volgens die Afdeelingen in het Algemeen Gebedenboek welke betrekking hebben op de zaak. Ik weiger derhalve den titel toe te kennen."

De Wesleyaansche Conferentie werd op 28 Julij te Sheffield geopend. Er waren ten minste 500 predikanten tegenwoordig. Dr. Gervase Smith werd met 274 stemmen tot Voorzitter gekozen en Dr. F. W. Williams met 168 tot Secretaris.—De nieuwe Voorzitter opende de verrigtingen met eene krachtige toespraak, waarin hij zeide dat het er weinig op aan kwam of men hem, den spreker, "Eerwaarde" noemde of niet; maar wel zou het hem kunnen schelen als iemand zeide dat hij geen leeraar was en niet eene opdragt had van God, en hetzij zulk een man een bisschop, priester of regter was, zou hij zich tegen hem verzetten, als de man zeide dat de Methodisten Schismatieken waren. Spreker had altijd groote liefde gekoesterd voor de Anglikaansche Kerk en haar beschouwd als een getuige voor de Protestantsche waarheid; doch hij geloofde dat priesterinvloed en heerschappij al het mogelijke deden om die kerk op den rand des afgronds te brengen, en de Methodisten kregen thans maar eene armzalige belooning voor den bijna kinderlijken eerbied dien zij in vroegere jaren jegens de kerk hadden aan den dag gelegd.

De Presbyteriaansche Conferentie is afgeloopen. Zij heeft besloten tot het vestigen eener Presbyteriaansche alliantie, die om de drie jaren bijeen zal komen.

Men zegt dat een plan van opligterij ten nadeele van de Bank van Engeland en op ongehoord groote schaal, aan het licht gekomen is. De zamenzweerders zijn Amerikanen, die voor eenige millioenen sterling aan nagemaakte banknoten naar Nieuw York gezonden hebben om ze aldaar en elders in de Unie in circulatie te brengen. Tusschen het valsche en het echte bankpapier moet niet het minste onderscheid bestaan, zoodat zelfs de best geoefende oogen geen verschil kunnen ontdekken. Men hoopt dat, nu het feit zelf bekend is, de belanghebbenden op hunne hoede zullen zijn. Ook Fransch bankpapier moet op die wijze zijn nagemaakt. Het hoofdkwartier der zwendelaars schijnt te Barcelona in Spanje opgeslagen te zijn.

Door den dood van Dr. Thirlwall, zegt de *European Mail*, in den ouderdom van 78 jaren, heeft de Kerk van Engeland misschien haren grootsten steun en de Letterkunde van Engeland een harer grootste vrienden verloren. Hij ontving eene regtsgeleerde opleiding aan de Hoogeschool van Cambridge; doch ging weldra tot de kerk over en werd predikant. Het duurde niet lang voor dat hij tot Bisschop van St. Davids werd verheven, op een tijd toen godsdienstige kwesties binnen de kerk en kwesties omtrent kerkelijke wetten en gebruiken talrijk en levendig werden, zoo als zij tot nu toe zijn gebleven. Hij onderscheidde zich door schitterende welsprekendheid; en was, wat zijne gevoelens betrof, een 'breedkerkelijke.' Zijn voornaamste geschrift was zijne "Geschiedenis van Griekenland," dat hij volbragt na een onderzoek van 35 jaren, welk werk voorzeker altijd zal worden beschouwd als een der beste over dit onderwerp. Dr. Thirlwall's lijk werd bijgezet in de Westminster Abdij naast het stoffelijk overschot van dien anderen geschiedschrijver van Griekenland, George Grote.

Op het eiland Anglesey is een geestelijke der Engelsche Kerk, Thomas Morris Hughes genaamd, veroordeeld tot vijf jaren dwangarbeid, wegens het doen van zekere valsche opgaven in het doodenregister van zijn distrikt, met betrekking tot den dood van zekeren Ernest Hamer, het onwettige kind van Alice Hamer, de stiefdochter van den beschuldigde, met wie hij, naar men algemeen vermoedde, ongeoorloofden omgang had gehad. Men dacht tevens algemeen dat de gevangene de moordenaar van het kind was geweest; doch hiervoor werd geen duidelijk bewijs geleverd.

In onze laatste maalberigten hebben wij reeds het een en ander medegedeeld omtrent het gebeurde in het Britsche Parlement met betrekking tot den heer Plimsoll, den welbekenden voorvechter van de belangen der zeelieden. Omtrent zijne verdere handelingen ten opzigte der zaak meldt de *N. R. Courant* het volgende:—

Wat van den heer Plimsoll in het redelijke verwacht werd, heeft hij gedaan. Hij heeft zich in het Lagerhuis flinkweg verontschuldigd wegens zijne houding op 22 Julij. Geen week, zoo zeide hij (of liever, zoo las hij: want hij had de voorzigtigheid gehad zijne apologie op papier te zetten), geen week had hij noodig gehad om zich te herinneren, dat de eer van het Huis niet kon gehandhaafd worden, tenzij de manier van discussie voeren onderworpen bleef aan zekere regels. Die regels had hij geschonden, en gezond verstand en vaderlandsliefde, niet minder dan besef van betamelijkheid, vorderden dat hij de door hem gebezigde uitdrukkingen terugnemen zou, en zich wegens dezelve verontschuldigen. Dit deed hij opregt en zonder wrok. Doch met dit al nam hij van het door hem gesprokene niets terug, voor zoo ver het feiten betrof.

De heer Disraeli verklaarde daarop, dat het Huis met deze apologie genoegen nemen kon, en hij stelde derhalve voor, den heer Plimsoll de hem toegedachte berisping kwijt te schelden. Dit voorstel werd, ondanks een paar tegenwerpingen van de heeren Bentinck en Newdegate, door het Huis aangenomen.

Op Maandag, 2 Augustus, had te Croydon, een stad 11 mijlen ten zuiden van Londen, de teregtstelling plaats van kolonel Baker, die, gelijk men weet, aangeklaagd stond van eene onwelvoegelijke aanranding in een spoorwegrijtuig gepleegd op eene jonge dame van familie en geheeten Dickenson. Zoo groot was de sensatie die deze zaak onder het nieuwsgierige publiek had opgewekt, dat sommige dames zich door de zeven voet van den grond verheven vensters van de regtzaal lieten binnenschuiven, en het lokaal tot stikkens toe gevuld was lang voor dat het verhoor begon. De vervolging was toevertrouwd aan Serjeant Parry en Advokaat Poland. De beschuldigde had tot verdedigers Serjeant Ballantine en Advokaten Hawkins en Lilley. De gevangene, een man van middelbare statuur en 50 jaar oud, pleitte op luiden en vasten toon "niet schuldig" op de drie verschillende punten, waarin de aanklagt geformuleerd was, en toen dit gedaan en de jury beëedigd was, deed zich onder de ontzettend talrijke menigte buiten het gebouw bij herhaling de kreet hooren, "jaag de vrouwen weg," en dat wel zoo luide, dat van de openingsrede van Serjeant Parry in den aanvang niets te verstaan was. Later kwam er echter weder stilte en het verhoor ging voort. De jonge dame werd aan een sterk kruisvuur van kontravragen onderworpen, maar bleef zich tot in de kleinste bijzonderheden gelijk. Toen het geheele getuigenverhoor afgeloopen was en de advokaten van beide zijden en daarna de regter het woord tot de jury gevoerd hadden, verwijderde deze laatste zich voor tien minuten. Op de toen gedane vraag of de gevangene schuldig was aan eene aanranding met oogmerk om de klaagster te onteeren, luidde het antwoord "niet schuldig," maar op de beide andere punten, onwelvoegelijke aanranding en gewone aanranding, werd hij schuldig verklaard. Alvorens de regter tot det uitspreken van vonnis overging, werden door Sergeant Ballantine twee hooggeplaatste militairen opgeroepen, die de hoogst loffelijke getuigenis aflegden omtrent den gevangene in diens kwaliteit van krijgsman, en die verzekerden nooit iets ergerlijks of onteerends van hem gehoord te hebben in kwaliteit van "gentleman." Regter Brett hield daarop eene treffende aanspraak tot den gevangene. Hij verheugde zich, dat de jurie hem niet schuldig bevonden had aan de ernstiger beschuldiging, die een vonnis van twee-jarigen dwangarbeid onvermijdelijk zou hebben gemaakt. Echter moest de straf zwaar zijn, maar daar zij ontdaan zou zijn van de persoonlijke degradatie, aan dwangarbeid verbonden, zou de gevangene welligt later de gelegenheid hebben om zich door andere schitterende diensten eenigzins in de eervolle positie te herstellen, waarin hij tot nu toe had aangeteekend gestaan. Het vonnis was twaalf maanden gewone gevangenisstraf, £500 boete met gevangenisstraf tot dat die betaald zal zijn, en veroordeeling in de kosten van deze regtsvolging, mede met gevangenisstraf tot de betaling volgt, echter in dit geval niet langer dan drie maanden. Een zacht gemurmel van goedkeuring doorliep de zaal, toen het vonnis uitgesproken was, en de gevangene stelde zich zonder blijken van ontroering ter beschikking van den cipier, die hem naar de gevangenis, beneden de regtszaal, bragt.

Curieus was de discussie, die naar aanleiding van dit geval ontstond over de vraag: waarom alleenreizende vrouwen niet van de voor haar afgezonderde coupé's op spoortreinen gebruik maken. 't Antwoord, door verscheiden dames in de bladen gegeven, luidde: 1stens, dat die coupé's het gewone toevlugtsoord zijn van minnen of kindermeisjes met de haar toevertrouwde kleinen —, een min aanlokkend gezelschap; 2dens, dat vrouwen, afzonderlijk reizende, in geval van nood geheel hulpeloos zijn; 3dens (en dit punt schijnt wel het zwaarst te wegen) dat reizende dames in afzonderlijke coupé's zich en elkander vervelen, en daarom aan het gevaarlijk gezelschap van mannen de voorkeur geven boven de naargeestige veiligheid van de dames-coupé. Bekoorlijke roekeloosheid!

DUITSCHLAND.

Volgens berigt van 5 Augustus is de Bisschop van Paderborn, die, wegens zijn verzet tegen de kerkelijk-politieke wetten, te Wesel in de kast werd gestopt, op 3 Augustus uit zijne gevangenis ontsnapt. Niemand wist waar hij heen was gegaan, doch men veronderstelde dat hij zich in Holland of België ophield. Hij had een brief achtergelaten, gerigt aan den Gouverneur der Provincie, waarin hij klaagde dat aan zijn verzoek, om ter wille zijner gezondheid een badplaats te mogen bezoeken, geen gehoor was gegeven. De Bisschop vertelt verder daarin dat de pligt van zelfbehoud zijn voornaamste beweegreden was tot de poging om te ontvlugten. Tegelijkertijd bestrijdt hij de geldigheid van het over hem gevelde vonnis, dewijl dit van een wereldlijk hof afkomstig was. De Bisschop verklaarde zijne kerkelijke betrekkingen weder te zullen aanvaarden, als hem werd overgelaten zich eene woonplaats te kiezen. Daar het ongeveer zeker was dat de Eerw. heer eene schuilplaats had gezocht over de grenzen, verwachtte men diplomatieke verwikkelingen met Holland of België.

VERDER NIEUWS.

In Spanje begon de zaak der Carlisten er maar hopeloos uit te zien.—In Portugal werd de droogte onrustbarend en maatregelen werden genomen door de Regering om voorziening te maken tegen den in eenige provincien dreigenden hongersnood.—De opstand tegen Turkijë in de Herzegowina kreeg een dreigend aanzien.—Ex-President Andrew Johnson, van de Vereenigde Staten, was overleden.—Volgens de laatste telegrammen uit Madeira was er geene verandering in de prijzen van koloniale wol, en was een der ter teregtstelling verwezene bankrostiers, Collie, ontsnapt en een dwangbevel tegen hem uitgevaardigd.

Carnarvon, (Schietfontein.)

DE BEVESTIGING VAN DS. DE VILLIERS.

(Van een Correspondent.)

Carnarvon, Augustus 21, 1875.

Heden namiddag werd de eerste leeraar van Carnarvon aan de gemeente voorgesteld. De opkomst bij deze gelegenheid was wel groot, doch niet zoo groot als men had kunnen verwachten. De kerk was vol, doch niet te klein voor de opgekomen gemeente. Men zegt dat het lammeren van het vee, alsmede een vendutie te Stuurmanspoort velen teruggehouden hebben.

Reeds gisteren waren velen der buitenlieden aangekomen, die te zamen met de dorpelingen Ds. W. P. de Villiers te gemoet gingen naar de hoogte op den weg van Victoria, omtrent 40 minuten rijdens van het dorp. Om tien ure kwam de leeraar daar aan, gevoerd door den heer Visser, aan wiens woning hij vernacht had en die, te zamen met den heer Jan Barnard, hem van Beaufort had afgehaald. Daar waren dertig karren en wagens buiten de ruiters. Aan den ingang van het dorp stonden de kinderen van de school van den Eerw. Sterrenberg geschaard, liefelijk zingende. Er werd halt gehouden, en onderling Kruger las de volgende welkomstgroete:

Carnarvon, 20 Augustus, 1875.

Aan den Wel-Eerwaarden Heer W. P. DE VILLIERS,
Leeraar der Ned. Geref. Kerk.

Wel-Eerwaarde en Geliefde Heer!—Wij de ondergeteekende Ouderlingen en Diakenen van de N. G. Gemeente Carnarvon hebben de eer u uit naam en van wege de Gemeente opregt en hartelijk te verwelkomen bij uwe aankomst alhier, om de pligten van Leeraar voor deze groote en belangrijke Gemeente op u te nemen.

Wij hopen opregtelijk, dat de Kerkeraad en al de leden der gemeente eenpariglijk zullen trachten uwe pogingen in het Groote Werk, waaraan gij uzelven toegewijd hebt, te ondersteunen, en het is ons gebed dat God ieder werk dat gij mogt ondernemen om de verheerlijking zijns naams en de verspreiding zijns woords te bevorderen, met zijn zegen moge bekroonen. Ook roepen wij Mejufvr. de Villiers een hartelijk welkom toe, en wij bidden dat God u beiden alhier eene gelukkige en geruste toekomst moge bereiden, en dat Hij u lang voor elkander en voor uwe gemeente moge sparen.

Wij hebben de eer ons te noemen met hoogachting,
Uw Weleerwaarde's Dienstw. Dienaren en
Broeders en Christus,

J J N KRUGER,
F A VISSER, } Ouderlingen.
S J. JACOBS.
J P LUBBE,
G P KEMPEN,
J A VAN DER BERG, } Diakenen.
J P BARNARD,
ROBT ARMSTRONG.

De leeraar bedankte in gepaste woorden, hopende dat de liefelijke dag en blijde aankomst een voorspel mogen zijn van nog betere dingen. Eerw. Sterrenberg nam toen het woord, en zeide dat hij ook eene begroeting had, die de schoolkinderen zingende zouden ontboezemen. Daarop hieven de kleinen een allerheerlijkst gezang op driestemmige wijze aan,—gelijk wij hooren door Eerw. Sterrenberg zelf gedicht:—

"Wees welkom! Dienaar van den Heere,
Wees welkom hier te Schietfontein!
Uw werk zij hier tot Zijne eere,
Tot zegening voor groot en klein.

God zij met zijn zegen,
Op al uwe wegen,
Altijd u nabij,
Hij bewege harten,
Die in vreugd en smarten
U steeds staan ter zij!

Aan de pastorie gekomen, stonden daar de kinderen (blanke) die een gepast lied zongen en een adres door hun onderwijzer, den heer Clementson, aanboden, luidende aldus:—

Carnarvon, 20 August, 1875.

To the Reverend WILLIAM DE VILLIERS,
Pastor of Carnarvon.

Rev. and Dear Sir,—We the undersigned pupils of the public school of Carnarvon, beg to join with our parents in welcoming you and Mrs de Villiers to this place. We wish you both every happiness.

We hope, Reverend Sir, you may long be spared to minister among us; and that your work here may be blessed by God to His Glory, our good, and your eternal reward is the prayer of your

Youthful Parishioners.
Signed by 24 Pupils.

De bevestigingsrede werd gehouden heden morgen door Dr. Kotzé, die vriendelijk van Richmond en alleen van de Ringsbroeders opgekomen was. Tekst, Lukas 8: 18, "Ziet dan hoe gij hoort." De bevestiging geschiedde op gebruikelijke wijze door den Consulent, Ds. Leibbrandt. De bevestigde hield zijne intree-preek in den namiddag, naar aanleiding van de woorden "Geef mij uwe hand" (2 Kon. 10, 15.) Morgen wordt het Avondmaal gevierd.

Somerset West.

(Van een Correspondent).

1 Sept., 1875.

Heden werd alhier eene gemeentevergadering gehouden om te beraadslagen over het stichten van een Sustentatiefonds.

Onze leeraar, Dr. Reitz, bekleedde den voorzitterstoel. ZWEerw. opende de verrigtingen met een gebed, liet een vers zingen, en legde het doel der vergadering uit. Hij hoopte dat de gemeente eendragtig zou zijn in dit noodzakelijk werk, en dat allen met liefde zouden spreken. Hij noodigde diegenen die voorstellen hadden uit om het woord te voeren.

De heer Jan Marais, ouderling, stond toen op en sprak als volgt:—

Mijne Vrienden, Broeders en Zusters, Medeleden der Gemeente,—Het kan voor ons nuttig zijn, eer wij iets voorstellen betreffende het daarstellen van een Predikant-salarisfonds, eerst onze aandacht voor eenige oogenblikken te wijden aan de verschillende opinies die in dagelijksch verkeer en in private gesprekken met elkander uitgesproken worden betreffende den weg of de wegen, die wij hebben te volgen, wanneer het bij ons zoo ver komt, dat onze leeraar aftreedt. Want het zou kunnen gebeuren, dat wij later in omgang met elkander zulke voorstellen hooren bespreken die ons dan bij eene oppervlakkige beschouwing zullen toeschijnen beter te zijn dan die waartoe wij heden mogten besluiten. Onze ijver zou hierdoor kunnen verminderen, om ten uitvoer te brengen hetgeen waartoe wij besloten zijn. Alzoo zou het werk zwaarder worden en dus minder uitvoerbaar zijn. Doch vooraf wenschen wij onder uwe aandacht te brengen iets dat op een misverstand zich grondt, namelijk, de meening, die wij meermalen hebben hooren uiten, dat wij wel nog tijd hebben met een salarisfonds bijeen te brengen, aangezien de Gouvernementstoelagen nog vijf jaren zullen duren na het aftreden des door het Gouvernement gesalarieerden leeraars. Doch, mijne vrienden, zulks is het geval niet. Het Gouvernement geeft ondersteuning aan die kerken die in de eerste vijf jaren van het bestaan der vrijwillige wet herderloos zullen worden. Wij zien dus dat wij bij 't aftreden van onzen leeraar niet als eene zijn kunnen beschouwen; dat het dus tijd is om nu een aanvang te maken met een salarisfonds bijeen te brengen; want het zou kunnen gebeuren dat als hij aftreedt wij dadelijk in de behoeften van zijnen opvolger zullen moeten voorzien.—Een ander voorstel dat wij dikwijls hooren bespreken is dit: Dat, wanneer onze leeraar aftreedt, wij dan een door het Gouvernement gesalarieerden predikant kunnen beroepen; want wij zouden met zulk een leeraar de Gouvernements toelage behouden. Mijne vrienden, wij hebben deze zaak niet onderzocht en kunnen dus niet zeggen of zij op goede gronden rust; want er blijft zoo veel onzekers over, dat wij er ons niet op zouden kunnen verlaten. Vooreerst weten wij niet of die leeraar, dien wij zouden beroepen, tot ons zal overkomen, dan of zijne gemeente, waar hij leeraar is, ook niet al het mogelijke zoude doen om hem te behouden, en met hem het Gouvernements salaris. Maar, gesteld dat hij tot ons overkwam. Nieuwe onzekerheid brengt hij met zich mede. Hoe lang zal hij bij ons blijven? Zullen ook niet andere gemeenten op hem het oog hebben en hem van ons wegroepen om door hem Gouvernements ondersteuning te krijgen, en alzoo ons meten met dezelfde mate waarmede wij anderen gemeten hebben? Deze zijn vragen, te onzeker voor ons om te beantwoorden; maar één ding blijft zeker, dat eenmaal de dag zal aanbreken, dat wij zelven in het salaris van een leeraar te voorzien zullen hebben. Nu een ander voorstel. Het is dit: wacht en ziet wat de Synode doen zal! Wel, als de Synode iets doet, dan zal het dit zijn: Zij zal geld vragen, en dus zal het ons van pas komen, als wij het gereed hebben. Maar mij dunkt de Synode zal zeer moeijelijk in deze zaak kunnen treden, aangezien de meeste kerken reeds op zich zelven bestaan, en anderen die door het Gouvernement ondersteund worden zich zelven kunnen helpen. Zij allen zullen dus weinig lust gevoelen eenige duizende ponden in eene algemeene beurs te storten, om later voor zich zelven een deel er van terug te bekomen, en het overige naar hare behoeftige zustergemeenten te laten gaan. Mij dunkt de Synode zal in deze niet meer kunnen doen dan zeggen: "Gemeenten, helpt u zelven zoo goed als gij kunt. Als het komt te blijken dat uwe behoeften uwe krachten te boven gaan, zullen wij van uwent wege een beroep doen op de milddadigheid uwer zustergemeenten, of gij zelven kunt dat beroep doen." En zoo, mijne vrienden, zouden wij afhangen van de milddadigheid onzer zustergemeenten. Wie onzer toch wenscht zich zulk een stand van zaken? Zullen wij niet liever het uiterste doen, dat wij kunnen, dan den naam te dragen van *de arme behoeftige gemeente van Somerset West*? Nu, een laatst voorstel,—maar dat, mijne vrienden, is het minst aannemelijke. Het bestaat hierin. Laat het nageslacht voor zich zelf zorgen. O, mijne vrienden, hadden onze voorouders hetzelfde gezegd, waar ware dan het kerkgebouw, waarin wij heden verzameld zijn? Het is even als zeide een huisvader: Ik werk voor mijzelven en ik leef voor mijzelven; mijne nakomelingen, mijne kinderen kunnen het even zoo doen. En zoo zeggende en doende laat hij den tijd en de gelegenheid, die hij had om iets voor zijne kinderen te doen, ongebruikt voorbij gaan. Het gevolg hiervan is dat zij niet opgevoed worden, en ten laatste in armoede nablijven. Zulk een huisvader zoudet gij noemen den onverschilligste der onverschilligen; doch voor dezen man zou men welligt eenige verschooning kunnen bijbrengen. Daar hij maar één enkel persoon is, kan misschien eene hapering in verstandsmogen de oorzaak zijn van zijne verkeerde handelwijze; doch zulk eene verschooning zou voor ons als eene geheele gemeente niet gelden; en toch zouden wij doen even als die man, dien wij veroordeelen, zoo wij, namelijk, zulk een plan volgden en den tijd lieten verloren gaan, dien wij hebben om iets te kunnen doen, terwijl het Gouvernement ons nog ondersteuning geeft. Wij hebben nu den gelegen tijd om een fonds bijeen te brengen. Onze nakomelingen zullen het nimmer kunnen doen, daar het jaarlijksch salaris van een leeraar aan het kleine getal leden werk genoeg zoude geven, tenzij zij in staat zouden zijn het dubbele te doen van hetgeen *wij* nu behoeven te doen om een fonds bijeen te brengen. Zij zouden dus altijd het bestaan als gemeente moeten voortslepen met het armzalig stelsel van hunnen leeraar door subscriptien te salarieren. En hieruit, mijne vrienden, zou een ander kwaad kunnen voortspruiten, nl., dat van verdeeldheid in de gemeente. Andere gemeenten om ons heen zullen zich waarschijnlijk nu gaan voorbereiden voor den dag des kwaads, en zij zullen dan gereed zijn met hun salarisfonds, als bij ons de moeijelijkheid zal beginnen. Onze nakomelingen zullen het zien, dat wij hen in een toestand van zaken hebben gebragt, waaruit zij zich nimmer zullen kunnen redden, en zij zullen zich misschien nog het woord herinneren, dat wij gesproken hebben: Laat het nageslacht voor zich zelf zorgen. En zij zullen misschien zeggen: Wel wij zullen dat doen —wij zullen voor ons zelven zorgen—voor zoo verre wij in de nabijheid van eene gemeente zijn; waar de zaken reeds op een goeden voet geregeld zijn zullen wij ons bij haar aansluiten. Zoo zal misschien het een naar deze en het ander gedeelte naar gene kerk gaan. Een derde deel zal er van de gemeente, die nu reeds in haar geheel zeer klein is, overblijven om de kerk staande te houden. Men zou een totale ontbinding der gemeente kunnen hebben, en hiervan zouden wij de oorzaak zijn, wanneer wij werkeloos blijven; doch voor zulk eene verdeeldheid bestaat er *nu* geen gevaar, aangezien alle kerken om ons heen in dezelfde moeijelijkheid verkeeren. Het is ook met het oog op dit laatste punt dat wij er op aandringen dat er nu iets gedaan worde. De vraag doet zich aan ons nu voor: wat kunnen wij doen om zulk een toestand van zaken te voorkomen? Wel, gij weet het reeds, wij moeten een kapitaal bijeen brengen, groot genoeg om de toekomstige leeraren onzer kerk uit de rente daarvan te salarieren. Zulk een fonds, gij hebt het reeds berekend, moet de som van £4,000 bedragen om tegen 5 percent een rente van £200 op te brengen. Maar zult gij zeggen hoe kan uit een kleine gemeente als wij zijn £4,000 bijeen gebragt worden? Wel wij zouden de leden der gemeente kunnen verzoeken om eene maandelijksche contributie. Slaagden wij er in om zelfs maar het allerminste te krijgen, zegge £15 per maand (wij hopen dat het £30 zal zijn), dan zullen wij in een jaar £180 hebben; de kerkeraad zou daarbij kunnen voegen hunne penningen die voor kerkelijk eigendom ontvangen worden die zoo wat £20 beloopen. Men zou jaarlijks een vereenigde boeren- en handwerkbazaar houden, die wij mogen waarderen op £50, en dat zou de som opbrengen tot £250 per jaar. Gaan wij hiermede 12 jaren voort dan zouden wij eene som van £3,000 bijeen hebben welker rente in den tijd van 12 jaren weder £1,000 zoude bedragen en dus te zamen de som van £4,000 uitmaken. En mogten wij het voorregt niet genieten van onzen leeraar zoo lang en met hem het Gouvernements salaris te behouden, dan zouden wij uit de voorgestelde bronnen waaruit het kapitaal zoude opgemaakt worden zijnen opvolger kunnen salarieeren, en het kapitaal door de rente laten aangroeijen tot het de som van £4,000 uitmaakt; en alzoo zouden wij eenmaal de moeijelijkheid te boven zijn. En nu, mijne vrienden, wij hebben u den hagchelijken toestand waarin onze kerk zal verkeeren, zoo wij werkeloos blijven onder de aandacht gebragt. Wij hebben u het mogelijke om haar te kunnen redden bewezen. Wij kunnen nu niets meer doen dan zeggen: Kiest u heden wat gij doen zult—of uwe kerk redden of die voor de toekomst aan haar lot overlaten. Kiest u heden, mijne vrienden, of gij uwe namen het nageslacht zult nalaten als een aangenaam aandenken, als van mannen van wie het nog lang na uw verscheiden zal kunnen gezegd: Deze en die waren onder degenen die onze kerk redden, toen zij op het punt stond van verloren te gaan; dan of gij uwe namen zult nalaten om vijftig en meer jaren na uw aftreden van het tooneel der aarde nog door het nageslacht met een zucht genoemd te worden en het den uitroep te doen slaken: Ach of hunne namen uitgewischt waren uit de geschiedrollen des lands, opdat het niet meer bekend zij dat wij hunne nakomelingen zijn, en zij het geslacht uitmaakten dat de kerk, die zij van hunne ouderen erfden, lieten verloren gaan. Mijne vrienden, kiest u de redding uwer kerk, opdat wij als een gemeente leven en onze nakomelingen na ons als eene gemeente mogen blijven bestaan. Om zulk eene keuze te kunnen doen stellen wij u heden voor:

"1. Dat door de gemeente, zoo mogelijk, een kapitaal van £4000 bijeen gebragt worde, uit welks interest de toekomstige leeraren onzer kerk worden gesalarieerd.

"2. Dat deze som verkregen worde door een inschrijving der gemeenteleden tot eene maandelijksche contributie.

"3. Dat door den kerkeraad daarbij gevoegd worden de huurpenningen, die voor kerkelijk eigendom ontvangen worden.

"4. Dat der zusters der gemeente verzocht worde handwerk, en den broeders ledematen, levende have te leveren voor een jaarlijks te houden vereenigde handwerk- en boerenbazaar.

"5. Dat alle bijeengezamelde penningen zonder verzuim in eene door den kerkeraad te kiezen bank of kamer worden gedeponeerd onder den naam van "Predikants Salaris Fonds der Nederd. Geref. kerk te Somerset West."

Dit werd gesecondeerd door den ouderling N. Theunissen.

Het tweede voorstel werd gedaan door den heer Arend de Waal, t.w., dat dertig der meest bemiddelde gemeenteleden zich heden verbinden om £100 te geven in den loop van de eerstvolgende tien jaren, de overige £1000 te worden gevonden door de huurpenningen der kerkeigendommen, en, indien noodig, door bazaars. De voorsteller, een jong lid der gemeente zijnde, zou zijn £100 geven.

Dit werd gesecondeerd door den heer David de Waal, die ook liever zijn £100 zoude geven, daar hij niet een bijzondere voorstander is van bazaars voor zulke einden; want die rusten meestal op de schouders van de meest kerkschgezinden.

Ter stemming gebragt zijnde, werd het voorstel van ouderling Jan Marais door de groote meerderheid aangenomen.

Daarop stelde de heer R. A. Morkel voor, eene commissie te benoemen om inschrijvingen tot eene maandelijksche contributie van de leden der gemeente te verkrijgen.

Gesecondeerd door den heer A. Bredell en aangenomen.

De heer W. Morkel, sr., stelde voor, dat de regerende ouderlingen als eene commissie gekozen worden.

Gesecondeerd door den heer H. M. Hendrikz en aangenomen.

De heer Johan Theunissen stelde voor: Dat de commissie de gemeente in wijken verdeele, en aangezien het opkomend geslacht het meest bevoorregt wordt door het daarstellen van een salarisfonds, er eenigen uit de jongelingen door de commissie gekozen worden tot het inzamelen van de maandelijksche contributien, en die aan een door den kerkeraad te kiezen persoon te overhandigen.

Gesecondeerd door den heer D. Morkel, W.zoon. Aangenomen.

Zoo liep de vergadering in de beste orde ten einde. De opkomst was niet groot, doch die er waren—men kon het zien—waren met belangstelling vervuld. Met den grootsten lust en ijver bezield, gingen zij dadelijk, nadat de verrigtingen over waren, naar mej. D. Louw om haar huis voor een werkplaats te vragen, hetgeen hun dan ook toegestaan werd. Zij zullen dadelijk beginnen.

Spijtig maar dat bij deze gelegenheid de kar van den heer David de Waal gebroken is. Terwijl hij in de kerk was, ging een kleurling, van cirka 18 jaren, de paarden, die aan een boom vastgemaakt waren, losmaken en met dezelve rond rijden. Het gevolg was dat de paarden op den loop gingen, en de kar omsloeg met dat gevolg dat de kap verbrijzeld en tot op den bak afgebroken werd. De koster kwam den heer de Waal roepen, doch toen hij uitkwam waren zijne paarden reeds gevangen. Waren de zwingels en het nekhout niet gebroken, dan zouden de paarden welligt ook verongelukt zijn. De kar was voorleden jaar nieuw bekleed. Zelfs de kussens zijn verscheurd. Indien de jongen geen goede schikkingen maakt, zal hij zeker in de handen des geregts vervallen.

BURGERSDORP.

(Van een Correspondent.)

Volgens pligt begin ik met het weder, daar dat thans allerwege den voorrang heeft in 's menschen gevoel en gedachten, omdat koude en warmte zich, in dezen tijd des jaars, gevoeliger laten gewaar worden dan anders. Het ligchaam van mensch en dier, gewoon aan de zomerwarmte, gevoelt elke vermindering derzelve, hoe gering ook, scherp; en de nadeelige gevolgen van klimaatsverandering, zich openbarende als verkoudheid, ontstekingen, zinkings, enz., enz., blijven dan ook niet lang weg. Ook wat men in dezen tijd van 't jaar noemt het "verbeteren" van het weder, dat is het warmer worden er van, brengt zijne eigenaardige nadeelen met zich, meest daarin bestaande dat ziekten en kwalen alsdan van een heviger, kwaadaardiger, en kortstondiger aard zijn dan voor den winter, wanneer die meer een chronisch, slepend karakter vertoonen en men niet van zoovele plotselinge sterfgevallen hoort als in de lente. Overigens is het klimaat vooral op de gebergten van ons distrikt bijzonder gezond. Aldaar is, het geheele jaar door, weinig verschil van temperatuur. In den zomer is het op de gebergten zelden hinderlijk warm, en in den winter is het er, hoewel koud genoeg soms, maar weinig kouder dan elders. De echte Kaukasiër gevoelt er zich in zijn element. Zelden mat de veerkrachtige lucht zijn gestel af, zelfs in den zomer, door overprikkeling of door slapelooze koortsachtige nachten. De koude is een echte versterker en niet slechts een bedriegelijk stimulant zoo als de verdorrende hitte van sommige streken. De Kaukasiër, al was het een oorspronkelijke Brunettus of Brunetta, verliest, in dat bijna Noord-Europeesch klimaat, al spoedig de Icterus gelaatskleur die zoo dikwijls in half tropische streken het Latijnsche ras kenmerkt; en krijgt ras de frissche melk-en-bloed gelaatskleur van den Germaan. De grond van ons Kaukasië moge, even als die van Nieuw Engeland in de Vereenigde Staten, niet van de vruchtbaarste zijn; echter zal men toch alle reden hebben om over ons voldaan te zijn, als hij een menschenras oplevert, met de deugden van de Nieuw Engelanders;—zonder hunne fouten.

Onderwijs en opvoeding in ons distrikt zijn niet op den achtergrond. De Gereformeerde Kerk (van Ds. Postma) krijgt van Burgersdorp hare leeraren, onder welke er reeds zijn die hunne krachten als nieuwsbladschrijvers meten met de leeraren der Ned. Geref. Kerk. De Vrijstaatsche Inspekteur van Onderwijs is of was een Burgersdorper, die alhier, ettelijke jaren geleden, den grond legde van onze thans zoo bloeijende publieke school, met het ruwe materieel toen voorhanden. Eenige der Vrijstaatsche Onderwijzers zijn mede van Burgersdorp afkomstig, en eene bank te Cradock wil een boekhouder zien te krijgen van onder de te Burgersdorp geleerd hebbende scholieren, daar er onder de Cradocksche jongelui, knap als die mogen zijn voor andere vakken, niet zoo een te krijgen is. De Albert Academy heeft thans 146 leerlingen, en alhoewel dit veel is, worden de verstandelijke belangen van elke klas, ja van elk kind, trouw behartigd, en het onderwijs daar gegeven is nog ten volle den ouden roem van Brebner en opvolger waardig.

De Kerkeraad van de Nederduitsche Gereformeerde gemeente alhier bezit een paardenwagen met toebehooren en zes muilezels, om, wanneer de leeraar in de gemeente en daarbuiten op reis moet zijn naar de verschillende buitendiensten, en ook voor de reis naar Synode of Ring, te gebruiken. De muilezels zijn bij ouderling Albertse, die dezelve in een kamp moet houden, omdat ze plagen om weg te loopen naar de plaats waar zij gewoon zijn. Dit is een verstandig plan; want het is toch gansch niet stichtelijk om op eene kerkplaats al dat gehaspel aan te hooren, over wie de predikant naar de volgende kerkplaats zal brengen, en het aan het toeval over te laten of hij al dan niet daar zal zijn ter bestemder tijd, daar Oom Jan toch niet altijd denzelfden weg moet. Nog minder stichtelijk is het om een predikant even als een karreweijer een berg te zien opsukkelen en hem, bij ontmoeting, voorzigtig de beblaarde hand te moeten drukken. Oom Frans kan toch niet altijd gewillig blijven, noch Oom Christiaan altijd gereed zijn.

Ds. Cachet van de Gereformeerde Kerk vertrekt binnen kort naar Philipstown. Wie zijn opvolger zal zijn, als docent aan het Theologisch Seminarium alhier, is nog onzeker. Daarover moet de Raad der Curatoren beslissen. Mogelijk een der jonge heeren Postma (B. A's), zijne zwagers. Zijne echtgenoote, dochter van den ouden Eerw. heer Postma, is onlangs overleden, na eene langdurige ziekte. De jonge heer P. Postma, die vroeger aan de Paarl was, is thans voor wat afleiding op eene buitenplaats nabij het dorp aan het kuijeren.

Hoe weinig schapen er zijn en hoe mager die moeten wezen, kan men daaruit afleiden dat de hoeveelheid vet van een huisgezin haast in ieder geval ontoereikend is voor het verschaffen van licht in den vorm van kaarsen enz. Veeboeren, die in het geheel niet zoo weinig schapen en ander slagtvee hebben, koopen parafine-olie, niet als een artikel van weelde, maar uit noodzakelijkheid; niet alleen ten gebruike in de lange winteravonden, maar ook 's zomers. Reeds een paar jaren is dit zoo. Hoog tijd dus om te beginnen met het verbouwen van vlas en hennip (dagga), of het planten van olijfboomen. Wanneer zullen onze steenkolenvelden parafine verschaffen? Een hulpmiddel, voor een tijdje althans, zou misschien zijn het aanwenden van het een of ander verhardingsmiddel der kaarsenmakers, om boter, die in den zomer haast onverkoopbaar is alhier, hard genoeg te maken voor kaarsen. Als er geen redmiddel bij tijds komt, zal de toekomst inderdaad donker zijn na zonsondergang. Wij kunnen toch niet voor ons licht afhankelijk zijn van het buitenland. Liever "Vroeg op en vroeg naar bed!"

CORRESPONDENTIE.

[WIJ STELLEN ONS NIET VERANTWOORDELIJK VOOR DE GEVOELENS ONZER CORRESPONDENTEN.—RED].

DE PAARLSCHE GEMEENTE.

AAN DE HEEREN KERKERAAD, KERKERAADSLID *alias* GEEN DWEEPER, ENZ.

Mijne Heeren!—Daar de Redakteur de correspondentie nu gesloten heeft, zoodat gij zoowel het laatste woord zult hebben gelijk gij het eerste gehad hebt, zoo gevoel ik mij gedrongen u nu voor het laatst te verklaren, dat gij de beschuldiging van den Eerw. Kerkeraad niet hebt bewezen. Mijne officieele documenten, staan daar nog even sterk als immer. Gij moogt nu, naar ouder gewoonte, weder er omheen vliegen, gelijk de mot om eene kaars: ze aanraken durft gij niet zonder uzelven te branden.

Gij hebt nu uw hart tegen ons lucht gegeven: ik hoop dat gij nu tevreden zult zijn. Wij zijn door u uit de Kerk gejaagd, omdat wij u verzochten "help ons in onzen nood." Gij hebt ons alles onthouden: waarom vervolgt gij dan ons nog? Waarom belastert gij ons dan voor de wereld? Zijn wij verkeerd, handelen wij dwaas; wat kan u dat schelen? Gij verliest er immers niets bij, want gij behoudt ons "ALLES"! Nogmaals, wij bidden u! laat ons met rust. Er komt een tijd wanneer gij de zaken uit een heel ander oogpunt zult beschouwen; en waarop gij het zult betreuren dat gij u door enkel partijschap zoover hebt kunnen laten vervoeren.

Van harte wensch ik de Eerwaarde Ringscommissie te bedanken voor den onvermoeiden ijver door haar aan den dag gelegd te midden van teleurstellingen en beproevingen. De Heere vergelde haar den arbeid der liefde, en den smaad dien zij om Zijns Naams wil thans moet verduren van hen die haar hebben ingeroepen. De zegen dien de Heere nu reeds zoo zigtbaar verleent op haar werk, in de nieuwe gemeente, verstrekke haar tot troost en bemoediging, omdat haar werk niet ijdel was in den Heere.

En nu, mijne Heeren! nemen wij afscheid van elkaar, hopende dat dit de laatste maal moge zijn op dit terrein. Mogen wij elkander nog dikwijls ontmoeten op den weg van liefde en vriendschap, dit is de wensch van

MEMORIALIST.

DE PAARLSCHE GEMEENTE.

Paarl, den 30 Augustus, 1875.

Aan den Redakteur.

Mijnheer,—In uw laatste nommer vind ik een schrijven van zekeren "Buitenaf." Hij wil de Commissie in haar doen verdedigen, maar, instede van dit te doen, beroept hij zich slechts op de onfeilbaarheid van genoemd ligchaam.

Gelukkig, wij zijn geene Roomschen en wenschen ook niet tot het R.C. terug te keeren.

Hij werpt zich ongevraagd op tot beoordeelaar der Commissie, terwijl hij met hare handelwijze aan de Paarl geheel onbekend is. Ware hij toch daarmede bekend, hij had voorzeker anders geoordeeld. Hij zondigt in zijn dwazen ijver voor de Commissie dus onwetende. Wij vergeven het hem! Wij zouden den Commissieleden raden liever de ontevredenen in hunne eigene gemeente (Stellenbosch en Wellington) te bevredigen dan de ontevredenheid in andere gemeenten voort te planten. Liever in hunne eigen gemeenten goed zaad gezaaid dan te maaijen waar zij niet gezaaid hebben.

C. D.

AAN DE EERW. RINGSCOMMISSIE.

Wel-Eerw. Heeren,—Ontvangt bij deze den hartelijken dank van een lid der gemeente Noorder Paarl voor uwe tusschenkomst in onze kerkelijke moeijelijkheden. Reeds *nu* vertoonen zich de vruchten uwer werkzaamheden alhier. Om slechts eenige, te noemen:—

1. Vroeger hadden wij één kerk en twee harten nu hebben wij hoop op twee kerken en één hart. *Wij* althans aanbidden nu met aangenaamheid des harten. Ds. du Toit predikt ons niets dan het evangelie.

2. Ruim 500 zielen meer dan vroeger deelen nu in de openbare eeredienst. Onze Consulent schat de schare, die hier aanbidt, op ruim vijf honderd (wij kunnen alsnog geen plaats geven aan meer, sommigen blijven op de stoep staan en sommigen gaan naar de moedergemeente.) En de kerk is daar ook nog altijd goed gevuld. Nu, wij gunnen hun dat; want, wij weten dat, indien allen in deze groote gemeente opkwamen, er zelfs in beide kerken voor hen geene plaats zou zijn.

3. De buitendistrikten worden nu drukker bezocht. B.v., na Ds. Krige's vertrek, stond Ebenhaezer daar voor een bokkenkraal—in letterlijken zin—de bokken logeerden daarin. Doch zie, nauwelijks werd het bekend, dat Ds. du Toit besloten had aan ons dringend verzoek te voldoen, en ons in onzen nood bij te staan, of Ebenhaezer wordt schoon geveegd, want (extraordinair!) Ds. van de Wal kwam daar prediken. Ds. du Toit, die gewillig is,—gelijk hij overal heeft getoond waar hij vroeger werkzaam was—om overal waar de gelegenheid zich opdoet het evangelie te prediken, heeft ook hier een maandelijksche beurt.

En ook te Klein Drakenstein. Ook daar begon Ds. van de Wall de buurt te verrassen met vroeger ongekende bezoeken, zoodra men vernam dat Ds. du Toit komen zou. Achter de Paarl, waar men vroeger zeer zelden de eer had hem te zien heeft hij *nu*—opmerkelijk, ook op denzelfden tijd—het werk zoo druk opgevat, dat de direktie, op verzoek van eenige leden van de gemeente Noorder Paarl om Ds. du Toit ook daar eene beurt af te staan, geantwoord heeft: Ds. van de Wall neemt al de beurten waar.

In het Onder Paarl, waar Ds. van de Wall slechts zelden preekte, daar heeft de Kerkeraad van de Paarl, die vroeger zoovele verzoeken om vervulling in de behoefte van de hand wees:—

N.B. Dezelfde Kerkeraad heeft *nu*—opmerkelijk ook op denzelfden tijd—het Gesticht aangekocht, en daar zal Ds. van de Wall ook verder geregeld prediken. Zijn wij daar verbolgen over? O neen, Eerw. Commissie! wij verblijden ons daarin en zeggen met Paulus (niet met "A.B." die er kwaad over is), "Nogtans wordt Christus gepredikt," en wij danken u, Eerwaarde Commissie, daar hartelijk voor, het is voornamelijk aan uwe bemoeijingen te danken.

Nu, Eerwaarde heeren, vaders onzer kerk! het bekommere u niet, dat gij gesmaad wordt door een "A. B." C. S. Die smaad is het loon der getrouwe discipelen van Jezus. Maar weet het, de gemeente "Noorder Paarl" zal u altoos dankbaar blijven voor uwe tusschenkomst. De achting en liefde wordt u uit naam van ons allen beloofd door een

LIDMAAT.

COLESBERG.

(Van een Correspondent.)

24 Augustus, 1875.

Wij ontvingen deze week het teleurstellend berigt dat Ds. de Vos, van Caledon, voor het beroep naar deze plaats bedankt heeft. De gemeente blijft dus vooreerst nog herderloos. Ook Ds. van Wijk, van Boshoff, in den Oranje Vrijstaat, die door den Kerkeraad was uitgenoodigd om hier eens te komen prediken, heeft geschreven, dat zijne omstandigheden het niet veroorloven om aan dat verzoek gevolg te geven. Wij weten niet wanneer er weder eene gecombineerde Kerkeraadsvergadering zal wezen om een anderen predikant te beroepen. Onze consulent zal op Zondag, 3 October, het Nachtmaal bedienen, intusschen zullen de naaste predikanten verzocht worden om nog eens voor dien tijd godsdienstoefening te komen houden.

Het spijt mij dat de goede tempelieren, even als zoo vele andere goede zaken hier, denkelijk niet lang meer zullen bestaan als zoodanig. Verleden week hebben zij hunne leeskamer opgegeven en hunne boeken, die van de stadsbibliotheek geleend waren, teruggegeven, en hunne spelen bij publieke veiling verkocht. Men denkt daarom dat de orde, die thans nog weinig leden telt, spoedig geheel zal ontbonden worden.

Het Diorama van den Amerikaanschen oorlog wordt hier spoedig verwacht. Reeds verblijdt zich onze dorpsjeugd weldra het voorregt te zullen genieten van iets te zien, dat, onschuldig en tevens leerzaam, haar eenige aangename uren van uitspanning kan verschaffen.

Het schijnt dat wij tegen het einde des jaars hier bijna zonder predikanten zullen wezen. De Eerw. Smailes, van de Wesleyanen, zal, zoo ons wordt medegedeeld, naar elders verplaatst worden, en de Episkopaalsche predikant, N. de Kock, zal een uitstapje naar de Kaapstad doen kort nadat Bisschop Merriman, die spoedig verwacht wordt, hier geweest is. Als er geene voorziening wordt gemaakt in de plaatsen der vertrekkende leeraars, dat wij trouwens zeker gelooven, dan zal Ds. Viljoen, van de Afgescheidene Kerk alhier, de eenige leeraar zijn.

Het weder is des daags warm, maar des nachts nog koud en somtijds vriezend.

Er wordt nu sterk naar regen verlangd.

Z. A. Republiek.

(Van onzen Correspondent.)

Potchefstroom, 23 Aug., 1875.

Op den 4den Augustus diende voor het Hof van Landdrost en Heemraden te Waterberg eene zaak tusschen C. J. Becker, een geacht inwoner van Pretoria, namens de Executeuren in den boedel van wijlen William Musgrove *vs.* Gert Swanepoel. Klager dagvaardne verweerder voor 14 ossen of de betaling van £105. De volgende zonderlinge regtspraak werd door dit hof geveld: vonnis voor verweerder met de kosten, bij niet betaling waarvan de *eischer* eene maand gevangenisstraf met dwangarbeid moet ondergaan. De waarnemende landdrost, de heer T. F. Böncker, verzette zich tegen zulk een ongehoord vonnis; doch het baatte niet.

In de zaak van Ds. D. v. d. Hoff werd verleden Dingsdag en Woensdag voorloopig onderzoek gehouden en zal in September aanst. door het Hof van Landdrost en Heemraden worden uitgewezen. Behalve deze schandelijke lasterzaak is er eene van een anderen aard door den kerkeraad der Nederduitsche Hervormde kerk alhier behandeld op Woensdag laatstl. Jacobus Taljaard zeide eenigen tijd geleden dat Ds. v. d. Hoff zoo onder den invloed van sterken drank was geweest, dat hij niet over straat wandelen kon. Het blijkt dat ZWEerw. zwaar geplaagd is met pijn in de beenen, zoo erg zelfs dat hij somtijds in het geheel niet gaan kan. Hij ging echter een zieken patient bezoeken, die in gevaarlijke omstandigheden verkeerde, en toen hij van daar huiswaarts keerde, werd hij hevig door pijn in de beenen aangetast, waardoor hij verpligt was in de straat te zitten rusten. Om echter van zulke omstandigheden partij te trekken, tot het belasteren van hooggeplaatste personen, schijnt nog al bijval te vinden. De kerkeraad heeft echter de zaak naauwkeurig onderzocht en alle getuigenissen dienaangaande ingewonnen, waarna hij er toe is overgegaan gezegden Taljaard, na hem schuldig te hebben bevonden aan laster jegens den predikant van Potchefstroom, onder censuur te stellen voor den tijd van zes maanden. Ds. van der Hoff is sedert de laatste twee weken zeer ziek en heeft twee Zondagen geen godsdienst gehouden.

De transportdienst tusschen Lorenço Marques en de Zuid Afrikaansche Republiek is, volgens de advertenties in de drie Transvaalsche bladen, thans geopend. Men verwacht over het algemeen dat de invoer van Delagoabaai veel goedkooper zal zijn, en daarom kan ieder burger der Republiek, maar vooral de bewoners van de Goudvelden, verheugd zijn, dat die weg is opengesteld. Iemand schrijft van Lorenço Marques:—"Het is duidelijk dat de regte mannen de transportdienst bij de hand genomen hebben. Alle schikkingen worden gemaakt om zich te verzekeren van de welslaging der onderneming. Er worden stations gebouwd, ploegen werklui voor den weg gehuurd en gezorgd voor de inlandsche lastdragers. Natal zal moeten omzien naar zijn handel."

De goudontdekking te Pretoria schijnt niet veel ophef te maken onder de ingezetenen van Pretoria, daar men niet bereidwillig schijnt voor dat doel in te teekenen, namelijk, om het te prospecteren. Iemand die de plaats zelve gezien heeft waar het goud gevonden is en die de werkzaamheden, hoe weinig die dan ook wezen mogen, heeft gade geslagen, verzekert mij dat het er nog zeer goed zal uitloopen. Op de plaats van den heer Brink, nabij Pretoria, is ook goud gevonden door den heer Becker, die onvermoeid aldaar bezig is met nasporingen te doen. De heer Armsfield was verleden week op de plaats Blaauwbank, in het distrikt Pretoria, om eens te zien hoe of het er in de "Road" uitziet. Zijne expeditie is verleden Vrijdag reeds naar Witwatersrand vertrokken, en hij zou Zaturdag van Pretoria gaan, met het doel om voor drie maanden daar nasporingen te doen. Het schijnt of de heer Armfield zeer gunstig denkt over de Witwatersrandsche Goudmijnen.

De zwartjes op onze Zuid Westelijke grenzen verbeelden zich dat de troepen, die naar de Diamantvelden gezonden zijn, voor hun belang dien togt hebben afgelegd, en worden brutaal. Sommige opperhoofden dreigen de inlanders te verdrijven, die op plaatsen wonen, hun door President Burgers aangewezen. Een vroeger onbekend opperhoofd meent, dat HIJ de eigenlijke zoon en erfgenaam van Mahurah is, en betwist zelfs Mankoroane het regt van opperhoofdschap, bewerende tevens dat de troepen naar die gewesten gekomen zijn om hem in zijn regt te herstellen! De poppen schijnen daar aan het dansen; het is echter gelukkig voor de arme inlanders, die verdrukt worden, dat onze Regering een wakend oog houdt.

Volgens de jongste Europeesche berigten zien wij met genoegen dat ZHEd. de President er in geslaagd is een bekwaam persoon te vinden tot Superintendent Generaal van Opvoeding en Onderwijs in de Transvaal. Indien een zoodanig persoon hier komt, zal hij werk hebben met goede scholen te stichten en kinderen daarin te laten leeren, want het zou jammer zijn als men later zou zeggen, wat doet die man hier? Veel hebben de leden van den Volksraad en ook private personen gesproken over de aanstelling van den Staatsprokureur en diens salaris; nog meer zal er gesproken worden over de aanstelling van een Superintendent van Onderwijs; want de bevolking beseft de waarde nog niet van een Hoofdregter, hoe kan zij dan het nut inzien van eene aanstelling als deze?

Iemand die hier winkelier is en lang te Queen's Town gewoond heeft, maakte onlangs aan eenige personen zijn verlangen bekend, met betrekking tot het tot stand brengen eener Onderlinge Bouwvereeniging. Hij zeide behoord te hebben tot de *Queen's Town Mutual Building Society*, en merkte aan dat eene zoodanige vereeniging veel goed zou bewerken in Potchefstroom. Eene bijeenkomst werd verleden Dingsdag avond gehouden, doch het publiek scheen niet heel gretig te zijn om eene zoodanige vereeniging te ondersteunen, indien men het kleine getal personen in aanmerking neemt die bij die gelegenheid opkwamen. De heer Evans werd uit de tegenwoordig zijnde personen tot voorzitter gekozen, waarna hij de vergadering opende en verzocht dat de persoon, die met eene zoodanige vereeniging goed bekend was, inlichtingen zou geven. De man stond op en legde breedvoerig aan de vergadering uit wat zulk eene vereeniging eigenlijk was, en zeide dat hij bij ondervinding wist, dat personen die slechts een karig inkomen hadden, na weinig tijds in staat gesteld werden hunne eigen vaste eigendommen te hebben, en tevens produceerde hij de regulaties van de *Q. T. M. B. Society*, die op verzoek werden voorgelezen. Nadat dit gedaan was, werd een voorloopig comité gekozen, dat de zaak zoude uiteen zetten en op een later bepalen dag weder eene bijeenkomst oproepen om het publiek dan in staat te stellen het beter te verstaan.

Eene publieke bijeenkomst zal alhier worden gehouden in het landdrostkantoor, op den 6den September aanstaande, wanneer de leden van den Volksraad de notulen van de jongste Volksraadzitting vlugtig zullen doorloopen en tevens het gevoelen zullen trachten te vernemen van het publiek omtrent de voorgestelde Conferentie.

Potchefstroom levert thans ook iets waarop het roemen kan. De groote wereld rondom haar heeft veel gedaan tot veraangenaming van het menschelijk leven, door het werk zoo gemakkelijk te maken als mogelijk. Vernuftige personen hebben hier dit en daar dat uitgevonden, maar zoo ver mij bekend is, heeft niemand nog een machine uitgevonden die men 's avonds kan stellen, zoodat ze 's morgens op den juisten tijd van zelve koffij klaar maakt, zonder eenige bemoeijing. De heer Nicolaas J. Eckard, photografist en tabaksfabrikant alhier, heeft sedert de laatste vier jaren een plan in zijne gedachten gehad om een zoodanige machine te zamen te stellen, en eindelijk is het hem gelukt. Hij inviteerde mij ze te komen bezigtigen en de werking er van gade te slaan. Het is een werktuig dat te zamen gesteld is uit twee kleine ketels, eene lamp en een wekker. De werking er van is omtrent als volgt:—De klok maakt het voornaamste gedeelte daarvan uit; daaruit is de wekker weggenomen en in plaats daarvan een veêr gezet, die aan het einde een lucifer bevat. Aan het einde van de lucifer is een stuk hoepelijzer. Zoo men nu wil dat de koffij ten 7 ure 's morgens klaar zal zijn, stelt men de veêr op kwart voor 7 (die veêr neemt de plaats in van de wekker); zoodra het dus die tijd is, trekt de veêr de lucifer aan brand en steekt een lamp aan, die juist onder een kleinen ketel staat die met water gevuld is. Aan dezen ketel is een andere gehecht die met een pijp aan elkander vereenigd zijn. In den eenen ketel wordt de koffij gedaan en dus nog ledig zijnde houdt de andere, die met water gevuld is, dezelve in evenwigt. Zoodra het water begint te koken, loopt het uit den eenen ketel in den ander, die dan dadelijk naar beneden gaat en op een andere veêr teregt komt, die den wekker dadelijk in beweging brengt. Dadelijk als de ketel naar beneden gaat valt er een domper op de kleine lamp en het vuur is uit. Dit is een zeer gemakkelijk instrument of machine, daar het op den bepaalden tijd de koffij klaar maakt en wel binnen acht minuten, en dan nog een wekker in beweging brengt om iemand wakker te maken.

De heer Henry Hoble passeerde hier onlangs met 150 kaffers op weg naar de kolonie om aan de spoorwegen te arbeiden.

Woensdag laatstleden viel de jongeheer W. Scorgie van een paard en brak zijn arm kort boven de hand. —Donderdag waren twee jongentjes bezig met gymnastische oefeningen, toen de een op zijn arm viel en hetzelve ook boven de hand afbrak. Beide patienten zijn goed aan het beteren. Laatstgenoemde is een zoontje van den heer Hendriks alhier.

Donderdag en Vrijdag avond werden de ingezetenen van Potchefstroom in staat gesteld eene tooverlantaarn "performance" bij te wonen, die onder den naam van "Grand Panorama" doorging. Eenige schilderijen werden vertoond, doch over het algemeen werd de wensch geuit dat men liever was te huis gebleven, daar het beide avonden totaal een *failure* was. Ware het niet dat de muziek nog al goed was, dan kon men waarlijk spijt hebben van 4s. op die manier uit te geven.

Groote opschudding heerscht sedert eenige weken in de Goudvelden, daar iemand de plaats waarop de Goudvelden gelegen zijn eigent als zijn wettig eigendom. De persoon is de heer Johannes Vos, van Wakkerstroom. De heer Vos zegt, dat dit niet de plaats *Ponieskrans* is welke door de *Gold Field Company* gekocht is, maar wel de plaats "Hermansburg," waarvan hij het transport heeft. De vertegenwoordigers der maatschappij op de Velden steken er den gek meê, doch de zaak zal door een bevoegd hof moeten worden uitgewezen.

De voornaamste artikelen op de markt gingen omtrent de volgende prijzen, gedurende de laatste week:—Meel 33s. tot 48s., mielies 12s. tot 16s., koren 35s. tot 38s., aardappelen 12s. 6d. tot 16s., gedroogde erwten 13s. tot 22s., en gedroogde boonen 16s. tot 21s., per mud; boter 1s. 9d. tot 2s. 6d. per lb.; eijeren 1s. 8d. per dozijn. Havergerven haalden verleden week den ongehoorden prijs van £5 13s. 3d. per 100, nu echter is het weder van £3 5s. tot £4 7s. 6d.; lemoenen 3s. per 100.

Gemengde Berigten.

DUITSCHLAND.

Een Romeinsche correspondent van den ultramontaanschen *Kuryer Poznanski* beweert, dat Frankrijk langs vertrouwelijken weg het Vaticaan tracht te doen gevoelen, dat het tijd wordt om tot op zekere hoogte aan Prins Bismarck toe te geven.

"Het luidt onwaarschijnlijk" schrijft hij, "en toch is het waar. Trouwens, de tegenwoordige Fransche Regeering is tot velerlei dingen in staat. Wie met het Fransch volkskarakter bekend is, weet dat de Franschen gemakkelijk van het eene uiterste tot het andere vervallen, zoodra zij meenen dat het voor hen eenig voordeel kan opleveren. Het is ook bekend dat de Fransche staatslieden sinds lang ontrouw zijn geworden aan Frankrijks traditie omtrent het beramen van groote, verreikende plannen. Van den eenen dag op den ander te leven en met kleine voordeelen tevreden te zijn, deze twee in het oog loopende kenmerken van het Fransch burgerdom vertoonen zich sedert Lodewijk Philips ook in de Fransche politiek, en Napoleon III heeft niets gedaan om dat kwaad te stuiten. Even als de Franschen in 1870 oorlog *wilden* hebben en geheel Europa er in verwikkeld *wilden* zien, even hartstochtelijk verlangen zij nu naar vrede en zouden zij zich voor elke zekerheid op dat punt de grootste vernedering getroosten. Daar de Fransche Regeering zeer goed gevoelt, dat de strijd tusschen Bismarck en de Kerk de ernstigste gevaren oplevert en na korter of langer tijd ook in Frankrijk kan uitbreken, zou zij gaarne tusschen het Vaticaan en Berlijn eene verzoening tot stand brengen, ten einde bij hare onderdanen alle aanleiding tot demonstratiën ten gunste der in Duitschland verdrukte Kerk, en bij Bismarck alle reden van klagen te doen ophouden. Met dat doel heeft zij te Rome zekere vertrouwelijke stappen gedaan en hare warme liefde tot vrede aan den dag gelegd. Zóó staat het er mede. Het valt evenwel gemakkelijk te zien, dat het geen gunstig resultaat zal opleveren; vooreerst omdat de geheime afkeer jegens Pruisen den ijver voor zulk eene diplomatieke beweging verkoelt, ten tweede omdat Frankrijks stem thans veel minder beteekenis heeft dan vóór Sedan. Het voornaamste bezwaar echter is, dat het Vaticaan niet kan toegeven.

"Dat de Pruisische Regeering zich zelve en anderen daaromtrent illusiën maakt, is slechts een bewijs dat zij den toestand niet begrijpt. Hare zelfmisleiding op dat punt komt alleen daar van daan dat Rusland, na zoo dikwijls de rechten der Kerk te hebben geschonden, toch altoos later eene verzoening heeft verkregen. Waarom zou de machtige Bismarck daarop minder kans hebben dan de wijze Czar? Zoo vragen de liberalen, niet alleen bij ons, maar overal in het buitenland. Zij vergeten echter, dat Rusland geheel andere eischen stelt dan Pruisen en daarom concessiën kan verkrijgen, waarop men te Berlijn niet behoeft te hopen. Al moge Rusland de verbitterdste vijand der Kerk zijn en trachten haar ten val te brengen, het gaat toch veel verstandiger te werk dan Pruisen; want Rusland, hoe het ook de Katholieke Kerk verdrukt, heeft nooit het canonieke recht aangetast en nooit iets verlangd wat daarmede in strijd was. Slechts eenmaal is het aan die politiek ontrouw geworden, namelijk toen het, door gramschap vervoerd, de ukase van 1868 uitvaardigde. Doch hoe diep het later dien stap heeft betreurd, zullen zij, die met invloedrijke Russen in betrekking staan, het best weten. Rusland heeft zich dan ook niet laten afschrikken van eene vernedering, waarin de opheffing der ukase lag opgesloten. Het heeft zelfs afgezien van zijn geliefkoosd plan: invoering der Russische taal bij de Poolsche Kerk. Dat alles heeft het zich getroost, om weder op den vasten bodem van het canonieke recht te kunnen staan. Wel heeft de Russische Regeering daarom nog hare plannen niet opgegeven; integendeel zij zal er op terugkomen, maar niet meer, zoo als in 1868, onder den invloed van hartstocht. Zij zal andere middelen te baat nemen, bijv. verzoekschriften van de grondeigenaars aan den H. Vader, gelijk zij thans, naar men verneemt, in Litthauen laat onderteekenen. En men moet erkennen, dat wanneer zij voor den dag komt met een document, waarin zulke personen verzoeken om invoering der Russische taal bij de uitdeeling der Sacramenten, het Vaticaan zich in een vrij moeilijk parket zal bevinden; daar het alsdan afstand zal moeten doen van zijn hoofdargument: dat men aan de Kerk geen taal mag opdringen, die hare aanhangers niet willen gebruiken.

"Hoe geheel anders gaat Pruisen te werk! Het heeft eene reeks wetten uitgevaardigd, zonder met de katholieken of met de canonieke voorschriften te rade te gaan. Ik zeg niet, dat al die wetten met de kerkelijke wetten in strijd zijn; want met de eene helft er van kan de H. Vader instemmen, maar met de andere helft niet. Daar intusschen de beide deelen onafscheidelijk aan elkander verbonden en door de Kamers goedgekeurd zijn, zal de Pruisische Regeering niet de erkenning van slechts een gedeelte verlangen. Men kan dit te minder verwachten, omdat de Duitsche Bisschoppen eenstemmig, uit eigen beweging,—en niet, gelijk te Berlijn is gezegd: op aanstoken van den Paus,—het plechtig *non possumus* hebben uitgesproken. De H. Vader heeft hun later daarvoor lof toegekend, en zoolang de tegenwoordige staat van zaken duurt, bestaat er voor hem geen enkele reden om van gedragslijn te veranderen."

In een Berlijnsche correspondentie wordt de opmerking gemaakt, dat de schrijver in het opwerpen van beweringen geen geringe mate van stoutheid aan den dag legt. De *Germania* heeft het artikel overgenomen, onder verklaring niet te kunnen instaan voor de juistheid van den feitelijken inhoud. Eene aanmerking echter kan zij niet achterwege houden, namelijk dat de onderwerping aan de Pruisische Meiwetten niet is eene quaestie van politiek, maar van geweten.

EEN CURIOSITEIT.

De N. R. *Courant* meldt het volgende;—

De Fransche natie mag zich op dit oogenblik verheugen in 't bezit van een hoogst belangwekkenden individu, een menschelijke curiositeit, zooals een samenloop van avontuurlijke omstandigheden er maar zelden eene voortbracht.

Den 11den April jl. zond de Britsche schoener *John Bell*, ter tripang-visscherij uit, een sloep aan wal te Night Island, een klein eiland nabij de noorder kust van Queensland. De bemanning van de sloep, die drinkwater ging zoeken, ontmoette in 't bosch een troep inboorlingen, in wier midden zich een blanke bevond, geheel naakt, en blijkbaar in alle opzichten een lid van 't donkerekleurige gezelschap uitmakende. Na een kleine schermutseling werd die blanke, zeer tegen zijn zin, gevat, naar boord gebracht en meegevoerd. Uit enkele woorden, die den man ontvielen, bleek dat hij een Franschman was. Toevallig was een der stuurlieden van de *John Bell* de Fransche taal machtig; zóó gelukte het den man gaandeweg aan de praat te krijgen. Verwonderlijk was het toen, hoe snel hij zijn wilde schuwheid aflegde, en zijn moedertaal, door hem schier geheel vergeten, weer meester werd. Al dadelijk had hij getoond de kunst van schrijven nog niet ontleerd te zijn; hij had zijn naam op papier gezet; Narcisse Pelletier, en daarbij eenige nauw verstaanbare woorden neergekrabt, betrekking hebbende op zijn lotgevallen. Doch spoedig leerde hij zich èn schriftelijk èn mondeling duidelijker uitdrukken. Zijn levensloop, door hemzelf verhaald, komt in 't kort hierop neer;

Zijn vader was schoenmaker te St. Gille, in de Vendée. Op twaalfjarigen leeftijd ging Narcisse als scheepsjongen ter zee varen. Zijn schip, dat een vracht Chineesche koelies aan boord had, verongelukte op 't Roussel-eiland, in den Louisiade-archipel. Als door een reeks van wonderen (en dank zij ook zijne tegenwoordigheid van geest), ontsnapte Narcisse achtereenvolgens aan de gevaren van op eene kale rots alleen te worden achtergelaten, opgegeten te worden, en van honger of dorst te sterven—om ten slotte in de handen te vallen van een stam Australische wilden. Nu zijn er wilden en wilden in de wereld; maar geen wilden halen er bij de Australische. Die van den stam, welken het noodlot den kleinen Narcisse in de armen wierp, zijn weinig beter dan dieren. Zij hebben kleeren noch woningen; hun wapens en werktuigen vervaardigen zij uit 't ijzer, dat met wrakhout op hunne kust geworpen wordt; hun taal bestaat uit weinige woorden; tellen kunnen zij niet verder dan tot tien; godsdienst en kunst zijn hun onbekende overbodigheden; zelfs 't huwelijk behoort niet tot hunne maatschappelijke instellingen, wijl de vrouwen eenvoudig eigendom zijn van de sterksten onder hen. Deze in hunne soort onvergelijkelijke wilden, nochtans, behandelden den verdoolden knaap met een welwillendheid, die elk weeskind voorwaar niet onder beschaafde blanken ontmoet. Zij maakten hem tot een der hunnen, versierden hem met hunne onderscheidingsteekenen (kerven in 't vleesch en houten pennen door neus en ooren), kortom, maakten 't zóó goed met hem, dat Narcisse allengs geheel in zijne nieuwe levenswijze opging, zijn taal, zijn land, en ras vergat—een wilde werd onder de wilden. Zóó vond hem de bemanning van de *John Bell*.—Narcisse, die alle begrip van tijdrekening verloren had, zal een dertig jaren oud zijn. Hij moet dus zeventien á achttien jaren onder de wilden geleefd hebben.

Die lange achttien jaren (en hier leggen wij den vinger op 't opmerkelijke van 't geval uit een menschkundig oogpunt), die lange achttien jaren moeten nu reeds aan Narcisse zelf niet veel anders toeschijnen dan een droom. Want, gelijk gezegd, met wonderbare snelheid heeft de man zich losgemaakt van 't tijdperk zijner intellectueele vernietiging onder de zwarten, en zijn leven weer opgevat waar hij 't op twaalfjarigen leeftijd (óók weer in intellectueelen zin) verloor. Zijn geheugen is weer wakker geworden; al de voorvallen van zijn jeugd staan hem helder voor den geest. Een voor een zijn de vergeten woorden en klanken zijner moedertaal tot hem teruggekeerd. Hij spreekt weer vloeijend Fransch; hij leest weer; zelfs heeft zijn hand hare vaardigheid in 't schrijven herwonnen;—voorbij, en op zijne beurt schier vergeten, is thans bij hem de lange nacht van zijn wildemansstaat. Nóg is 't leven zijner rasgenooten hem vreemd; maar geen twijfel (naar 't zich laat aanzien), of hij zal er zich spoedig evenzeer in thuis gevoelen, als kort geleden in dat zijner wilde pleegouders.

Wat stof biedt dit geval den denker niet!—Zeker, 't klinkt als een satire van Voltaire of Swift op die beschaving waar we zoo trotsch op zijn, dat een kind dier beschaving kon terugzinken tot 't peil van Australische wilden, en tot die beschaving niet dan met geweld kon terug gevoerd worden. Doch, satire nu daargelaten—welk een voorbeeld werd hier geleverd van de kracht van erfelijke vermogens, en van die der opvoeding gedurende de eerste kinderjaren! Wat Narcisse Pelletier vóór zijn twaalfde jaar geleerd had, konden zelfs de meest vervreemdende en verbasterende invloeden gedurende zijn opgroeijen tot jongeling en man hem niet ontleeren.

Een waarheid, die trouwens weinigen loochenen durven, werd zelden zóó treffend gestaafd.

MAANSVERANDERINGEN

Sept. 7, Eerste Kwartier, 10u. 52m. namiddags.
Sept. 15, Volle Maan, 1u. 56m. namiddags.
Sept. 22, Laatste Kwartier, 8u. 14m. voormiddags.
Sept. 29, Nieuwe Maan, 2u. 9m. namiddags.
Oct. 6, Eerste Kwartier, 11u. 6m. voormiddags.

VERKOOPINGEN.

VEE EN LOSSE GOEDEREN.

DOOR J. S. MARAIS.

Sept. 6.—Klapmuts Station, Ezels en Paarden, van A J F du Toit en J A van Wijk.

Sept. 7.—Franschhoek, Losse Goederen, in den Boedel van G. P. de Villiers Joubert.

Sept. 8.—Wellington, Ezels, van D. W. Malan G. W.zn.

DOOR J. G. STEIJTLER.

Sept. 7.—Wellington, Losse Goederen, van—

DOOR J. F. PENTZ.

Sept. 6.—Wellington, Ossen en Koeijen, van J. C van der Merwe.

Sept. 8.—Wellington, Paarden en Ezels, van E. C. Hamman.

DOOR DE VOS EN THERON.

Sept. 8.—Worcester, Ezels, Paarden en Ossen, van L. S. Erasmus.

DOOR DE VILLIERS FAURE EN CO.

Sept. 8.—Wellington, Ezels, van D. W. Malan C. W.zn.

DOOR J. FOSTER.

Sept. 15.—Kliprivier, Losse Goederen, in den Boedel van E C. Kotzé

Oct. 5 en 6.—Tweefontein, Losse Goederen, in den Boedel van M. J. Coetzee.

DOOR FRIJER EN VAN ZIJL.

Sept. 17.—Kransvallei, Losse Goederen, van W K van Wijk.

DOOR J. S. DE WET.

Sept. 20—Somerset Oost, Schapen, van H David & Co.

DOOR C. J. N. DEMPERS.

Sept. 21.—Vijgeboomsrivier, Losse Goederen, in den Boedel van C. J. van der Merwe.

DOOR L. P. J. VAN DER POEL.

Sept. 23.—Klein Paardevallei, Distrikt Richmond, Losse Goederen, in den Boedel van wijlen D. Fraser.

DOOR DE LINT RETIEF EN CO.

Sept. 29.—Hartbeestkloof, Losse Goederen, van weduwe G. E. Kellerman.

DOOR G. E. SMIT SR.

Sept. 30.—Kleinfontein, Distrikt Clanwilliam, Losse Goederen, in den Boedel van B. van Zijl Sr.

Oct. 14 en 15.—Zandberg, Distrikt Clanwilliam, Losse Goederen, in den Boedel van J A Louw Sr.

VASTE GOEDEREN.

DOOR FRIJER EN VAN ZIJL.

DOOR J. WEGE.

Sept. 6.—Somerset West, Vaste en Losse Goederen, van J. P. Gordon.

DOOR C. N. J. DEMPERS.

Sept. 9—Caledon, Vaste en Losse Goederen, in den Boedel van B A Beukes.

Sept. 23.—Caledon, Vaste Goederen, van J P. le Roux.

DOOR J. S. O. BRINK.

Sept. 15.—Richmond, Vaste en Losse Goederen, in den Boedel van S. W. Burger.

DOOR J. H. F. KLEIJN.

Sept. 17.—Hermanusrivier, Distrikt Caledon, Vaste en Losse Goederen, in den Boedel van P. J. V. de Kock.

SCHUTBERIGTEN.

De onderstaande Schutmeesters zullen op de bijgemelde datums en plaatsen verkooping houden van het volgende vee, indien het niet te voren wordt gelost.

Sept. 18—N. H. Smit Jr., Clanwilliam.—een roode Koe, met ronde opgedraaide horens, linkeroor scheur en halvemaan van achteren, regteroor zwaluwstaart, omtrent 4 jaar oud; een roode Vaars, wit van pens regteroor sollepr, linkeroor scheur, omtrent 2 jaar oud; een roode Vaars, wit voor den kop, witte kwast, linkeroor scheur, regteroor een stuk uit van voren; een bruin Paard, witte plek op linkerachterpoot, omtrent 10 jaar oud, niet gemerkt.

MARKTPRIJZEN.

Van den 1 tot den 3 Sept. 1875.

		£	s.	d.		£	s.	d.
145 bs	Aardappelen, p 3 bus.	0	14	0	—	1	13	6
1 leg	Azijn, per legger	8	0	0	—	8	0	0
1 leg	Brandewijn, per leg.	24	0	0	—	24	0	0
95 lb.	Boter, per lb.	0	2	0	—	0	2	3½
	Eieren, per 100	0	10	0	—	0	12	6
4	Erwten, drg. p 3 bush	1	7	0	—	1	7	0
	Ganzen, per stuk	0	4	6	—	0	4	6
3	Havergerv. 100 lb.	0	12	7	—	0	13	6
1	Hoenders, per stuk	0	2	0	—	0	2	9
31	Kaf, per 16 zakken,	6	16	0	—	8	17	0
66 bs	Koorn, per 3 bush	1	5	10	—	1	6	1
125 bs	Uijen, per 3 bs.	0	11	6	—	0	16	7

Woensdag,	1	Sept. 6	Wagens.	7	Karren.
Donderdag,	2	do. 2	do.	6	do.
Vrijdag,	3	do. 11	do.	4	do.

GETROUWD.

(Met Speciale Licentie.)

Op Donderdag, den 2 September, ten huize van mejufvr. de weduwe Bindeman, plaats "Uitkijk," door den Wel-Eerw. Dr. W. Robertson,—De heer Charles Cairncross, met jongejufvrouw Elizabeth Maria Bindeman.

SHIPPING INTELLIGENCE.

TABLE BAY.—ARRIVED.

Aug. 31—Etta Loring, Am bk, 760 tons, J Loring, from London 2nd June, with cargo railway materials—Goodliffe & Co, agents.

31—Namaqua, SS, 115 tons, J Stubbington, from Port Nolloth 29th Aug, to this port, with general cargo—Jamieson & Co, agents.

31—Namaqua, USS, 202 tons, J Clarke, from Simon's Bay, 31st, to this port, in ballast—Wm Anderson & Co, agents.

Sept. 1—Asiatic, RMSt, 1519 tons, E Manning, from Plymouth 6th Aug, Madeira 11th, to this port, with general cargo—Wm Anderson & Co, agents.

2—Ottercap, bk, 503 tons (of North Shields), Capt J Crozier, from Bombay July 14, to Havre. Cargo cotton. Put in for medical assistance for commander.—Thomson, Watson, & Co, agents.

TABLE BAY.—SAILED.

Aug. 31—Navigateur, Fr bg, to Quilmaine.
31—E S Twisden, Am sch, to Madagascar,
Sept. 1—Wild Wave, bg, to Simon's Bay.
1—Namaqua, USS, to Port Nolloth.

Kaapstad en Wellington Spoorweg

TIJDTAFEL.

HEEN.

STATIONS.	Mylen.	WEEK DAGEN 1 Pass. en Goederen.	2 Pass., en Goederen tusschen de Termini.	3 Pass. en Goederen.
		u. m. a. m.	u. m. p. m.	u. m. p m.
Verlaat Kaapstad ..	..	7 15	12 0	3 45
„ Zoutrivier ..	3	7 22	12 9	3 52
Komt te D'Urban Weg	12		12 34	..
Verlaat D'Urban Weg	..	7 52	12 39	4 22
Komt te Eersterivier...	21	8 18	...	4 48
Verlaat Eersterivier...	..	8 21	1 7	4 51
„ Stellenbosch	31	8 53	1 37	5 23
„ Klapmuts	42	9 28	2 8	5 58
„ Paarl	49	9 49	2 31	6 19
„ Lady Grey Brug	51	9 55	2 37	6 25
Komt te Wellington...	..	10 15	2 56	6 45
Verlaat Wellington ..	58	10 35	3 16	..
„ Hermon ...	73	11 35	4 16	..
„ Piquetberg Weg	84	12 5	4 46	..
„ Tulbagh Weg..	89	12 35	5 16	..
„ Ceres Weg..	98	..	...	..
„ Goudini Weg ...	116	..	..	...
Komt te Worcester ..	122	..	..	..

TERUG.

STATIONS	Mylen.	WEEK DAGEN 1 Pass. en Goederen.	2 Pass., en Goederen tusschen de Termini.	3 Pass. en Goederen.
		u. m. a. m.	u. m. a. m.	u. m. p.m.
Verlaat Worcester....	..	...	...	...
„ Goudini Weg	6	..	..	...
„ Ceres Weg....	24	..	...	.
„ Tulbagh Weg...	33	..	8 0	12 45
„ Piquetberg....	38	..	8 25	1 5
„ Hermon ..	49	...	9 0	1 40
Komt te Wellington ...	64		10 0	2 40
Verlaat Wellington ..	.	6 30	10 20	3 0
„ Lady Grey Brug	71	6 48	10 35	3 18
„ Paarl	73	6 55	10 42	3 25
„ Klapmuts	80	7 15	11 2	3 45
„ Stellenbosch ..	91	7 48	11 32	4 18
Komt te Eersterivier...	101	8 15	..	4 45
Verlaat Eersterivier ..	.	8 18	12 1	4 48
Komt te D'Urban Weg	110		12 29	
Verlaat D'Urban Weg	..	8 48	12 34	5 18
„ Zoutrivier	119	9 15	12 57	5 45
Komt te Kaapstad.....	122	9 23	1 7	5 53

St. Stephens Bazaar.

BIJ dezen wordt kennis gegeven aan vrienden en anderen, dat bovengemelde Bazaar zal gehouden worden op den 16DEN SEPTEMBER, ten STADHUIZE van 's morgens ten 10 ure, tot stijving van het fonds ter afbetaling van de schuld welke nog rust op het St. Stephens Kerkgebouw. Alle bijdragen, in geld of anderzins, zullen met hartelijken dank ontvangen worden door Mej. BÜCHNER, No. 6, Orphanstraat, de Misses STEIJTLER, hoek van Loop- en Houtstraat, en door Miss S. STEGMANN, Buitencingel.

Kaapstad, Augustus, 1875.

BAZAAR

Ten behoeve der Zendingzaak van de Nederduitsch Gereformeerde Kerk.

BIJ dezen wordt kennis gegeven, dat eene BAZAAR zal gehouden worden op den 21sten OCTOBER, ter ondersteuning van de Zendingfondsen der Nederduitsch Gereformeerde Kerk. Alle bijdragen, in geld of anderzins, voor bovengemelde Bazaar, zullen met dank ontvangen worden door Mejufvr. de weduwe BRESLER, Hoek van de Kerk- en Langestraten.

Kaapstad, Augustus, 1875.

PRINCE ALBERT.
Plaats te Huur.

DE Ondergeteekende vraagt Tenders voor de Huur, voor den tijd van DRIE tot VIJF JAREN, van zijne Plaats "TUINKRAAL," groot bijna 16,000 Morgen, met de welbekende Statie NEW RUSH daarop. De Plaats is beroemd als een der beste Veeplaatsen in het Distrikt. De Statie "New Rush" is een der voornaamste handelsplaatsen lang den Grooten Weg van de Kaapstad naar de Diamantvelden.—Tenders kunnen worden ingezonden afzonderlijk voor de Statie NEW RUSH met een klein Stuk Grond annex, en voor het overige gedeelte der Plaats, of voor beide als een geheel. —Tenders zullen worden ingewacht tot den 30sten SEPTEMBER AANST., geadresseerd aan

C. A. NEETHLING,
Prince Albert.

TENDERS
VOOR
800 Natal Bank Aandeelen,

(in den Boedel van wijlen den Wel-Eerw. Heer G. W. A. VAN DER LINGEN),

ZULLEN worden ingewacht door den Ondergeteekende, ten Kantore van de Heeren DE VILLIERS, FAURE & Co., Paarlsche Bank, Paarl, tot op ZATURDAG, 25 September aanstaande. Geen Tender voor minder dan 25 Aandeelen zal in aanmerking genomen worden; Termen Contant.

A. B. DE VILLIERS, P J zn.

Paarl, 26 Augustus, 1875.

GOVERNESS,

WANTED on a farm in the Paarl Division, a Governess, competent to give instruction in all the branches of an ordinary English education, Music included.

Applications and Testimonials to be sent to K. Z., office of this paper.

STRUISVEDEREN

WORDEN door de Ondergeteekenden in eenige hoeveelheid tegen de HOOGSTE MARKTPRIJZEN gekocht, voor eigene escheping.

A. P. AURET & Co.

Paarl, Junij, 1875.

RIJST.

COLLISON & COMPY.

LANDEN NU EX "NAVIGATOR,"
VAN CALCUTTA,
Uitmuntende Monsters
BRUINE EN WITTE RIJST,
Te koop tegen de laagste Marktprijzen.
COLLISON & Co.

£1500.

BENOODIGD door den Kerkeraad der Nederduitsche Gereformeerde Gemeente te Hanover, de som van £1500, tegen een billijken rentekoers voor den tijd van vier of vijf jaar.

De Renten zullen jaarlijks betaald en goede securiteit zal gegeven worden.

P. J. JOUBERT,
Kerkeraadslid.

Hanover, 31 Aug., 1875.

EDUARD LÜCKE,
HOROLOGEMAKER,

MAAKT aan het geëerde Kaapstadsch en Buiten Publiek bekend, dat hij een Horologemakerij heeft geopend in de Loopstraat, hoek van de Kortemarktstraat, en bereid is Klokken, Horologes, enz., ter reparatie te ontvangen, kunnende men op eene prompte en billijke bediening rekenen.

Goede Hoop Seminarium,
"HOPEVILLE LODGE,"
TUINEN.

SUPERINTENDENTE:
MRS. PERCIVAL

BESTUURDERS:
Wel-Eerw. DR. ROBERTSON,
Wel.Eerw. G. W. STEGMANN, Jr.,
De Heer J. P F. JURITZ,
De Heer P. MARAIS,
De „ W. E. MOORE,

DEZE EERSTE KLASSE DAMESSCHOOL is nu geopend. Het Onderwijs is van den hoogsten graad, en de School wordt gerust in de aandacht aanbevolen van Ouders die voor hunne Dochters de beste Opvoedingsvoordeelen, met de gemakken van een Tehuis, verlangen.

Ouders en Voogden die hunne Dochters wenschen te plaatsen, worden verzocht *vroegtijdig* aanvraag te doen bij de Hoofdonderwijzeres of bij den Hon. Secretaris, den Wel-Eerw. G. W. STEGMANN, JUN., Kaapstad.

HOMŒOPATHIË.
J. T. POCOCK & CO.,
Homœopathische Apothekers

WENSCHEN de aandacht van hunne Buitenvrienden en anderen te vestigen op een grooten en gevarieerden voorraad Homœopathische Kistjes, Boeken, Medicijnen, enz., nu voorhanden en ontvangen per laatst aangekomen Schepen, en voornamelijk op een voorraad van het volgende, nl.:—**Populaire Hollandsche Gidsen**, opgesteld uit werken van Gearnsey, Malan, Hempel en Hering (dit zijn zeer nuttige Boeken, beperkt tot 24 geneesmiddelen, en gevolgelijk geschikt voor de Kistjes die deze Medicijnen bevatten).

Gearnsey's Kistjes met **Hollandschen Gids** ingesloten, bevattende 44 geneesmiddelen, Kistjes geschikt voor Laurie's werk, gesloten in Lederen Reiskisten en andere kleinere, te talrijk om in bijzonderheden op te geven.

Homœopathische Apotheek,
6, KORTEMARKTSTRAAT,
Tegenover het Central Hotel, Kaapstad.

Kennisgeving.

WEGGELOOPEN OF GESTOLEN.—De Ondergeteekende geeft hiermede kennis aan Heeren Schutmeesters en anderen, dat 10 dagen geleden een DONKER SCHIMMEL HENGST PAARD van den Paardenberg gestolen of weggeloopen is. Bijzondere teekens:—Lange manen, kol met een kleine bles steile ooren, een witte achterpoot, dunne beenen en niet bijzonder groot. Alle informatie aangaande het paard zal door den Ondergeteekende in dank ontvangen en tevens zullen alle billijke kosten betaald worden.

P. J. MOSTERT, J.zoon.

Paardenberg, 27 Aug., 1875.

George Findlay & Co.
HEBBEN NU ONTVANGEN
"EX FRANCES,"

IJZER—Best Staffordshire en Scrap, in Platte, Vierkante en Ronde Staven; Bladijzer, Ketelplaten, Hoepels, ⅜ tot 2 duim
GALVANISCH IJZER—In Platte en Gebogen Bladen; Rond Gebogen IJzer voor Verandahs, Dakijzer, Gootwerk, Regenpijpen, Hoofden en Voetstukken
STAAL—Van beste Sheffield maaksel, Gegoten, Vierkant. Achthoekig en Rond, Schaar Staal, Veerstaal, ¼, 5-16, en ⅜ duim dik
LOOD—Bladen in Rollen, 4, 5, 6, 7, lb.; Staaflood, Pijp, ½ tot 2 duim, Patente Hagel en Loopers
KOPER—Bladen, 20 tot 75 lb., Hoofden en Bodems voor Brandewijnketels, Bont Koper, Boot Nagels
STAAF-TIN en Houtskool Tinnen Platen
ZINK—Best Blad, Nos. 9, 10, 12.
En groote bijvoegsels tot algemeenen Stock.
IJzerwaren Pakhuizen, Gravestraat.

Onderwijzer benoodigd

VOOR de School van de Wijnbergsche Kerk, te Claremont.—Aanzoek worde [illegible] tot 4den September bij

Dr. P. E. FAURE.

Teacher wanted

FOR the School of the Dutch Reformed Church of Wynberg, at Claremont.—Apply until the 4th September to

Dr. P. E. FAURE.

Gedrukt bij SMUTS & HOFMEIJR, No. 11, Kasteelstraat, Kaapstad.